

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

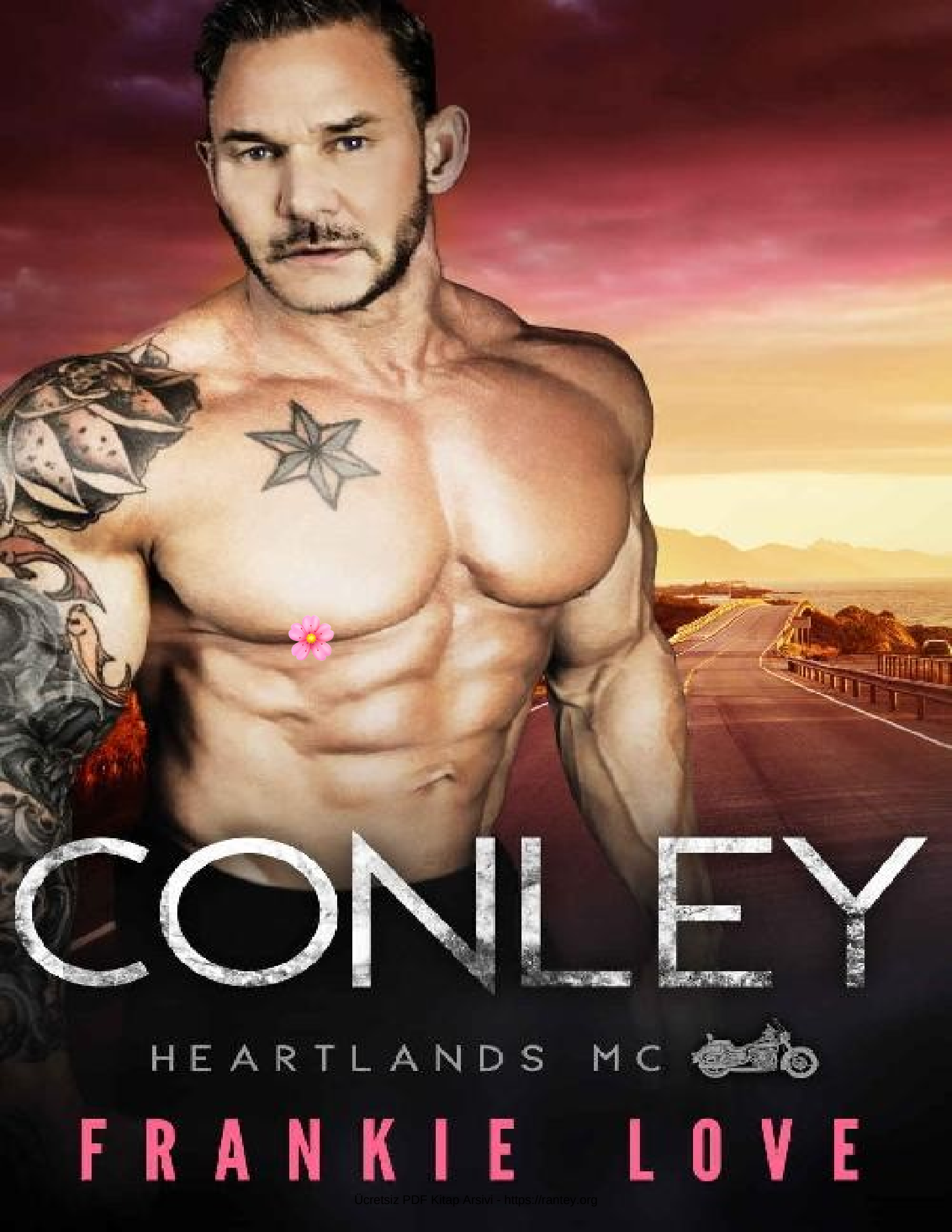
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CONLEY

HEARTLANDS MC

FRANKIE LOVE

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

CONLEY

Heartlands Motosiklet Kulübü

FRANKIE AŞKI

Copyright © 2020 by Frankie Love

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap eleştirisinde kısa alıntılar yapılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İÇİNDEKİLER

[Bölüm 1](#)

[Hakkında](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Epilog 1](#)

[Epilog 2](#)

[Daha Fazla Heartlands MC Romanı!](#)

[Yazar Hakkında](#)

HAKKINDA

CONLEY
Frankie Love tarafından

Calico garaja bozuk bir arabayla geldiğinde, başının belada olduğunu anladım.
Dört tekerlekli boktan arabası ağzına kadar kendisinin ve oğlunun eşyalarıyla
dolu. Bir şeyden kaçıyor. Birinden.

Cehennemi yaşadı ve benim gibi bir motorcuya bulaşmakla ilgilenmiyor.
Ama hiçbir yere gitmiyor. Kıvrımlarına bir bakınca benim olduğunu
anlıyorum.

Uzun zamandır bekârdım - kalbimi harekete geçirecek gerçek bir kadın
bekliyordum. Beklediğim kişi o.

Bir motosiklet kulübünün başkanıyla ilişkiye girmek bu bekar annenin
isteyeceği son şey.

Ama bu herhangi bir MC değil. Burası Heartlands.

Eski sevgilisinin ezeli düşmanım olduğunu öğrendiğimde, beni durduracak
hiçbir şey yok.

Ona ödeteceğim, sonra da onu kendime alacağım.

Sevgili okuyucu,

*Conley seksi bir gümüş tilki, Calico ise şansı yaver gitmeyen tatlı bir kız.
Ama Conley'nin paketlediklerini görünce, aşağı inmek için yalvaracak.
dizlerinin üzerinde.*

*Bu ikisi arasında yirmi beş yaş fark vardır ama yaş sadece bir sayıdır. Gerçek
aşk Heartlands'de her şeyi fetheder. Söz veriyorum.
xo, frankie*

Heartlands Motosiklet Kulübü'nün alfa erkekleri, söz konusu sevdikleri
olduğunda ülkedeki en sahiplenici, sadık ve bölgeci erkeklerdir.

Heartlands, bağımsız öykülerden oluşan yeni ve sert bir seridir. Kısa ve ateşli
romantizmin en güvenilir dört ismi tarafından yazılan her kitap motorlarınızı
hızlandıracak ve kalplerinizi hızlandıracak. Garantili.

XO, Frankie, Dani, Olivia ve Hope

BİRİNCİ BÖLÜM

Conley

T Bütün kulüp paramparça olmuş durumda. Dün gece Outlaws ile yaşanan olaydan sonra, adamların yarısı kirli dövüşmeye başlamak isterken, diğer yarısı temiz kalmak istiyor. Ve Heartlands Motosiklet Kulübü'nün başkanı olduğum için herkes benden yol göstermemi bekliyor.

Ride or Die barında bir toplantı için toplandık, herkes elinde biralarla tartışıyor.

Maddox ve Jackal çok kızgın. Dün gece yumrukları yiyenler onlardı. Yaklaşık yüz mil kuzeydeki Haydut bölgesine gidip durumu incelemeye çalışmışlardı. Pek iyi gitmedi.

"Karşılık vermeliyiz," diye homurdanıyor Maddox. "Bizi dinlemelerinin tek yolu bu."

Başımı sallıyorum. "Kulübümüzü temizlemek için çok çalıştık, bunu mahvetmek istemeyiz."

Jaxon homurdanıyor. "Gunner'a yaptıklarımın sonra kana susamış durumdalar. Zaten buraya geldiler, barımızı mahvetmeye çalıştılar. Sırada ne var? Ailelerimizi mi alacaklar? Kadınlarımızdan bazılarını yeterince incittiler zaten." Saint'e bakıyor - karısı Cat, buraya, Heartlands'e gelmeden önce düşmanımızın elinde çok uzun zaman geçirmiş.

"Conley'e katılıyorum," diyor Saint, beni destekleyerek. "Cat'in hatırladığına göre yeni başkanları Grill tam bir pislik. O pislikle uğraşmak istemiyorum. Hele de yarımızın kaybedecek çok şeyi varken."

Adamlarıma bakıyorum - birçoğu yüzük takıyor ya da en azından yüzük parmaklarında söz verdiklerini gösteren siyah bir bant dövmesi var. Bebekler yolda. Kaybedecek çok şey var. Karılarının dul kalmasını istemiyorum.

Outlaws gibi şerefsizler. Hayır. Onlar daha iyisini hak ediyor. Hepimiz hak ediyoruz. Bu yüzden Seneca'da mülk satın almaya, eskiden birlikte çalıştığımız silah tüccarıyla bağlarımızı koparmaya ve hisse senedi karşılığında uyuşturucu ticareti yapmaya başladım.

Bu adamlarla aynı risklere sahip olduğumdan değil. Uzun zamandır bekarım, kendimi bildim bileli. Etrafta bir sürü kulüp fahişesi olabilir ama beni hiç baştan çıkarmadılar. Düdüğümü ıslatmak istemediğimden değil, ama beni baştan çıkarmak için özel bir kadın gerekir. Gerçek şu ki, kulüp başkanı olarak işime zaten bağlıyım.

Bazı erkeklerin hoşuna gitmeyeceğini bildiğim zor bir karar vermenin zamanı geldi. "Şimdilik, dikkat çekmemeye odaklanacağız. Oraya gidip neler hazırladıklarını görmek istemenizi takdir ediyorum ve yeni başkanlarının kim olduğunu bilmek de güzel ama şimdilik kendi işimize odaklanmamız gerekiyor." Elimi çenemde gezdiriyorum. "Kendi işlerimize odaklanalım - ve Seneca'yı güvende tutalım."

Adamlar başlarını sallıyorlar, konuşmanın bittiğini biliyorlar ve hararetle olsa da daha fazla tartışmayacak kadar bana saygı duyuyorlar. Stella ve Roxanne bira ve shot tepsilerini getirdiklerinde, herkes bir sonraki hafta sonu için planlarımıza odaklanıyor. Yol kaptanımız Ranger'ın bize gezinti için göstereceği bir güzergah var.

Toplantının geri kalanı sorunsuz geçiyor ve işimiz bittiğinde herkes serinlemiş ve iyi vakit geçirmeye hazır. Bar halka açılıyor ve bazı müdavimler gelmeye başlıyor. Steve ve Barbie birlikte içeri giriyor ve ben sırtarak bunun çılgın bir çift olduğunu düşünüyorum. Otoparktaki motor seslerinden Cuma gecesinin yoğun geçeceğini anlıyorum.

Oğlum Killian omzumu sıvazlıyor. "Hey baba, Pazar günkü barbeküye geliyor musun?" diye soruyor. "Daisy babasının orada olmayacağını bilmeni istiyor."

Başımı sallayarak ona yan gözle bakıyorum. Kendi oğlumun büyüdüğünü, üstelik şerifin kızıyla evlendiğini düşünmek delilik. Onunla sağlam bir zemin bulmak uzun ve zorlu bir yol oldu. Uzun süre bana içerledi - ama artık bir baba olduğu için beni eskiden olduğum adamdan daha fazlası olarak görmeye başladı.

"Orada olacağım. Torunumu görmem lazım. Ama bilginiz olsun, Daisy'nin babasıyla bir sorunum yok. Açık fikirli olmayan tek kişi o."

"Belki, ama demek istediğim, hayatım boyunca yasadışı bir operasyon yürüttün, baba," diyor kuru bir şekilde. Bunun komik olduğunu düşünüyor ama ben komik bulmuyorum.

"Ne yaptığımı biliyorum, Killian. Yanlışlarımı düzeltmeye çalışıyorum."

Homurdanarak bardan çıktım, her şeye sinirlenmişim. Herkese. Liderliğin iniş ve çıkışları olduğunu anlıyorum ama son zamanlarda herkesi mutlu etmek neredeyse imkânsız görünüyor. Elimden geleni yapıyorum ama düşmanlarımız olduğunu biliyorum ve kurduğum kulübün sevdiğim insanlara zarar verebileceği fikrinden nefret ediyorum. Her karar omuzlarımda ağır bir yük oluşturuyor. Bazen keşke gün batımına doğru yol alıp biraz eğlenbilsem diyorum. Çok uzun zaman oldu.

Gece çökmeye başlıyor, ben otoparktan bisikletime doğru yürürken gökyüzü morlar ve pembelerle kaplanıyor. Daha binmeden, çekicilerimizden birinin garaja külüstür bir araba çektiğini görüyorum.

Dükkânın gece için kapalı olduğunu bilerek oraya doğru yürüyorum. Çekicinin şoförü Dice, durduğu sırada kamyondan atlıyor.

"Hey, Troy," diyor yumruğunu sıkarken. "Bu çağrı için dışarı çıktım." Çenesini uzattı. "Bu kadın ve oğlu 14. yolda mahsur kalmışlar. Motor bozulmuş."

Dönüp işaret ettiği yere bakıyorum ve kalbim duracak gibi oluyor.

Taksiden inen kadın muhteşemdi. Çenesini kaldırıp gözleri benimkilerle buluştuğunda ne yapmam gerektiğini anlıyorum.

"Bundan sonrasını ben hallederim, Dice. Sen git yan tarafta bir bira iç." Kaşlarını çattı. "Emin misin? Genelde-"

Sözünü kestim. "Ben hallederim." Anahtarları elinden aldım ve kadına doğru ilerledim. Dice özgür bir gece geçirdiği için mutlu bir sırıtişla oradan ayrılıyor. "Motorunuzda sorun mu var?"

Elini buğday rengi uzun saçlarında gezdirerek başını sallıyor. "Evet, sorun çıkarmaya başladı ve yolun kenarına çektiğimde sigara içmeye başladı."

"Dükkân bu gece için kapalı, ama geri gel de bilgilerini alayım."

Alt dudağını ısıırıyor, tereddüt ediyor. Sonra omzunun üzerinden bakarak konuşuyor. "River?"

Gölgelerin arasından biri çıkıyor. Oğlu. Henüz ergenlik çağında ama uzun boylu, neredeyse annesinden bile uzun. Kadın minyon, belki 1.80 boyunda, taşaklarını sızlatan dolgun memeleriyle kıvrımlı. O başka bir şey. İstedğim bir şey.

"Ben Conley," dedim ona. "Troy Conley."

"Ben Calico," dedi. "Ve burası senin dükkanın mı?"

Etrafıma bakıyorum. Dükkâna, bara, depoya. Şimdiye kadar kasabanın büyük bir kısmına sahip olmuştum. "Evet, burası benim dükkânım," diyorum ona.

O ve River beni içeriye kadar takip ediyor, benzin ve motor yağı kokusu Calico'nun tatlı kokusuyla bir anlığına maskeleniyor. Lavanta ve bal ve lanet olsun, tadına bakmak istiyorum.

"Adınızı ve numaranızı alabilirsem, sabah kaputun altına baktıktan sonra sizi arayabiliriz." Ona formların olduğu bir pano uzatıyorum. Çocuklar hepsini daha sonra bilgisayara girebilir. Şu anda lanet olası bir ekrana bakmak istemiyorum - ona bakmak istiyorum. "Seni alması için aramak istediğin biri var mı?"

Dudağını ısırarak bilgilerini yazıyor. "Bildiğiniz bir taksi şirketi var mı? Ben buralı değilim."

River gözlerini devirerek
homurdanır. "Otele de mi ihtiyacın
var?"

Başını sallıyor. "Gelirken bir motel gördüm. Highway Motel
mi?" Alay ettim. "Orada kalamazsın."

"Neden?"

"Güvenli değil."

Kaşlarını kaldırıyor, çantasını omzuna atıyor. "Buna ben karar veririm."

Kaşlarını çatarak ona bakıyorum. Gözlerindeki kararlılık, kendini taşıyışındaki güç. "*Küçük olmasına rağmen vahşi*" sözleri aklımdan geçiyor. Neler oluyor böyle? Calico'yla tek bir konuşma ve ben lisedeki Shakespeare'i hatırlıyorum. Bu yıl elli altı yaşına girdiğimi düşünürsek, bu çok uzun zaman önceydi.

"En azından seni bırakayım mı?" Dedim. "Daha iyi hissederdim."

"Sen bir yabancısın," diyor bana bakarak. Ne gördüğünü biliyorum. Onu korkutacak hikâyeler anlatan dövmeler, beyaz tişörtümün üzerindeki deri yelek, bisikletlerle dolu bir park yeri. Sert bir kadın olsa bile, bu ortam pek de saygın insanların hafta sonlarını geçirdiği bir yer değil.

"Eğer ben bir yabancysam, rastgele bir taksi şoförüne ne diyorsun?"

Sırıttıyor. "Yeterince adil." Elindeki video oyunuyla oynayan River'a bakarak ona gideceğimizi söylüyor. "Conley bizi motele götürecek. O yüzden çantalarımızı alalım, tamam mı?"

Adam nefesinin altından bunun ne kadar berbat bir şey olduğuna dair bir şeyler söylüyor ama Conley karşılık vermediği için onu düzeltmiyor. Onları dışarı kadar takip ediyorum ve arabalarından çantalarını almalarını bekliyorum. Onlar arabadan çantalarını alırken ben de onları izliyorum.

Ağzına kadar bavul ve çantalarla dolu. Bu ikisi bir yere gidiyor ve orada uzun süre kalmayı planlıyorlar.

Dükkândan bir dizi anahtar alıp kapıları kilitliyorum. Sonra cipi geri çekiyorum ve Calico'ya kapıyı açmak için dışarı atlıyorum.

Çantalarını alırken "Teşekkürler," diyor. Parmaklarımız birbirine değiyor ve içimde bir heyecan hissediyorum. Daha önce hiç hissetmediğim bir şeydi bu. Derin bir ihtiyaç, lanet olası kalbimde başlayan bir özlem.

Çantalarını bagaja koydum ve kapıyı kapattım. Bu kadını bana bir şans vermesi için nasıl ikna edeceğimi merak ediyordum.

İKİNCİ BÖLÜM

Calico

cipte, yanımda oturan iri yarı adama değil yola odaklanmaya çalışıyorum. Delicesine çekici, geniş omuzlu, saçlarında gümüş benekler var, gözleri kalbimi yakıyor.

bana bakıyor. Başka tarafa bakmasını istememem delilik mi?

Tabii ki öyle. River şu anda hayatımda önemli olan tek erkek. Ve on üç yaşında benim ilgime ihtiyacı var çünkü yemin ederim, geçen yıldan sonra onu kaybetmeye çok yakınmışım gibi hissediyorum. Ve onu kaybedemem - zaten bu kadar çok şey kaybetmişken olmaz. Her şeyimi, gerçekten.

"Peki siz ikiniz nereye gidiyordunuz?" Araba motelin otoparkına girdiğinde Conley soruyor.

"Kaliforniya'ya," dedim. Çünkü neden olmasın? Planladığım tek şey arabayı toplamak ve şehri terk etmektir. Acil kaçış ihtiyacının ötesinde nereye gideceğimizi düşünmemiştim.

"Öyle mi? Hangi kısmı?" Conley arabayı ön lobide durdururken sordu. Abartmıyordu. Burası gerçekten de yarım yamalak görünüyor. Ama nakit kaynağım sınırlı - özellikle de şu anda araba sorunuyla uğraşıyorum. Bu gece daha güzel bir şey için para harcayamam.

"Sahil," diyorum kayıtsızca. "Bıraktığın için teşekkürler."

River çoktan arabadan atladı, hayal kırıklığı aşıkardı. Ve onu suçlamıyorum. Babası ona çok kötü davranmış ve çocukluğu anne babasının yıllarca velayet için kavga etmesini izlemekle geçmiş. Şimdi bir yargıç sonunda bana tam velayet hakkı verdiğine göre, babası sadece kızgın değil, aynı zamanda öfkeli. Ve hıncını River'dan çıkarıyor.

"Yemek yiyebilir miyiz?" Arabadan indiğimde River dedi ki. "Açlıktan ölüyorum."

Conley caddenin karşısına baktı. Popüler görünen bir lokanta var. "Ben de açım. Orada yemek yemek ister misin?"

Dudaklarımı büküyorum. Bu adam onunla yemeğe çıkmamızı mı istiyor?

"Evet, hamburger istiyorum," diyor River, cevap almak için bana bakarak.

Omuz silktim. "Tamam, ben girişimizi yapayım, sonra da yemeğe gideriz. Birlikte..." Başımı sallıyorum, Conley'nin nedenlerini anlamıyorum ama onları analiz edecek zamanım da yok.

Lobide oda için ödeme yapıyorum ve tezgâhtar Conley'i yanımızda görünce yutkunuyor, telaşlı görünüyor.

Conley, "Otoyolun karşısındaki odanın en sonda olduğundan emin olun," diyor. Nedenini merak ederek ona baktığımda omuz silkiyor. "Daha sessiz, hepsi bu."

Resepsiyondaki kız bana bir anahtar veriyor ve Conley bavullarımızı bizim için taşıyor. Bavul, bez çantalar ve yeniden kullanılabilir market poşetleri demenin güzel bir yolu. Çantaları yataklardan birine bıraktıktan sonra River yemeğe hazır bir şekilde kapıdan çıktı. "Bize bir masa bulacağım," diye bağıyor ve ben daha odanın kapısını kilitlemeden caddeyi geçip lokantaya doğru ilerliyorum.

Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırarak Conley'e bizimle yemek zorunda olmadığını söylüyorum.

"Ya istersem?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak. Yaya geçidinde durup ışığın yanmasını bekliyoruz. River çoktan lokantanın içine girmişti. Conley'e bakıyorum, boyu beni gölgede bırakıyor. Ama korkutucu bir şekilde değil, koruyucu bir şekilde. Yaklaşmak için delice bir istek duyuyorum ve o da bunu hissediyor olmalı ki bana doğru adım atıyor.

Ama sonra ışık yanıp sönüyor, o anı benden alıyor ve caddeyi geçme vakti geliyor. Yola adım atarak ilerlemeye başladım.

Bir araba yanımdan hızla geçiyor ve Conley içgüdüsel olarak elimi tutup beni geri çekince nefesim kesiliyor. Kollarının arasına. Nefes nefese kaldım, şok olmuştum. Gözlerine baktığımda onun da yüz ifadesinin korkuyla dolu olduğunu görüyorum.

"Siktir," diye homurdanıyor, telefonunu kapıyor ve araba uzaklaşırken plakanın fotoğrafını çekiyor. "İyi misin, Cali?"

Cali.

Huzur içinde yatsın, annemden başka kimse bana Cali demezdi.

"İyiyim," demeyi başarıyorum. Yine de kalbim hızla çarpıyor ve Conley'nin elinin kendi elime dolanmış olduğunun farkındayım. Yapamıyorum

En son ne zaman bir erkek elimi böyle tuttu hatırlamıyorum. Sanki değerli bir şeymişim gibi, sanki bırakırsam içinde bir şeyler kırılacaktı gibi.

Yutkunurken, gerçeğin elimi hiç böyle tutmadığım olduğunu biliyorum. Bir kere bile. Ben otuz bir yaşında bir kadını ve bana hiç gerçekten değer verilmedi.

Ama Tanrım, bunu nasıl da özledim.

Işığı kaçırdık ve sessizce durduk, ellerimizi tuttuk, bir kez daha dönmesini bekledik. Birbirimize bakmıyoruz. Ben yukarıya, gece gökyüzüne bakıyorum. Küçük bir kızmışım gibi dilek tutuyorum. Omuzlarında çok yük olan bekâr bir anne değil.

Yaşadığımı hissetmek için sadece bir gece diliyorum.

Işık yanıp sönüyor, bu kez karşıya geçiyoruz ve yolun diğer tarafına güvenle ulaştığımızda elimi geri çekiyorum. River'ın kafasını olduğundan daha fazla karıştırmak istemiyorum.

Lokantanın içinde hepimiz hamburger, patates kızartması ve shake sipariş ediyoruz. Conley River'a kaçınıcı sınıfta olduğunu soruyor.

"Sekizinci sınıfı yeni bitirdim," diyor. "Ama derslerimi internetten alıyorum.

Okulu o kadar da sevmiyorum."

Conley başını sallıyor, sanki bizimle yemek yemek dünyanın en doğal şeyiymiş gibi elindeki kızartmayı ketçaba batırıyor. Bu arada, elimi tuttuğunda hissettiklerimi düşünmeye devam ediyorum. Sanki her şey mümkünmüş gibi.

"Peki ne seversin?" Conley ona sordu.

"Köpekleri severim. Ama annem köpek sahibi olamayacağımı söylüyor."

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Ben de senin bir köpeğin olsun istiyorum, River. Ama apartmanın bir kuralı vardı. Belki bir sonraki yaşayacağımız yerin politikası farklı olur."

"Ne tür bir köpek istersin?" Conley soruyor. "Büyürken bir laboratuvar köpeğim vardı."

"Umurumda değil," diyor River hamburgerini alırken. "Yavru bir köpek olmasına bile gerek yok."

Conley ve ben birbirimize bakıyoruz ve aramızda bir şeyler geçiyor. Onun da bir ebeveyn olduğunu hissediyorum.

"Peki River sevimli köpek memlerine bakarken ve okul ödevi yapıyormuş gibi davranırken sen ne yapıyorsun?" Conley bana sırtarak soruyor.

Neden onunla konuşmak bu kadar kolay? Kasabadaki herkesin onu tanıdığını hissediyorum çünkü garson ona yemeklerin müesseseden olduğunu söylüyor.

müdürün isteği. Garson kız siparişlerimizi isterken konuşmaya bile çekiniyor gibiydi.

"Son işim bir çamaşırvhanedeydi." Omuzlarımı kaldırdım, sonra indirdim. "Biliyorum, çok göz alıcıyım."

"Hey, bunu yapma," dedi Conley.

"Neyi yapmayayım?" Çilekli shake'imden bir yudum alarak soruyorum. "Dürüst iş iyi iştir."

"Evet, peki sen ne iş yapıyorsun?" Cevabı sevmeyeceğimi hissederek soruyorum.

"Emlak işindeyim."

"Gerçekten mi?"

Kaşlarımı çatıyorum.

"Ne, bunda bir sorun mu var?"

"Hayır, ben sadece... sen bir emlakçıya benzemiyorsun."

Conley omuz silkti. "Dövmeler mi yoksa motosikletler mi seni şaşırttı?"

River ve ben bakiştık. Kural olarak motorculardan hoşlanmayız. Conley yakışıklı, cömert ve iyi sohbet eden biri olabilir ama benim tipim olmadığı halde elinin nasıl bu kadar iyi hissettirdiğini merak etmem için yeterince kırmızı bayrak var.

"Özür dilerim," dedim. "Kabalık ettim. Bir kitabı kapağına göre değerlendirmemen gerektiğini biliyorum."

Conley beni hem sakinleştiren hem de tedirgin eden hafif bir tonla, "Sorun değil," diyor. Çok rahat görünüyor. Kendinden emin. Kontrollü. Omuzlarımın düşmesine izin verdim. "Ama son birkaç yıldır emlak işine girmeye başladım. Oğlum Killian işi kurmamda bana yardımcı oluyor."

"Bir oğlun mu var?" River soruyor.

"Evet," diyor Conley gülerek ve elini çenesinde gezdiriyor. "Ama bahse girerim annenle aynı yaşıdır. Yirmi sekiz yaşında."

"Annem otuz bir yaşında." River yüzünü buruşturuyor, yarım bir gülümsemeyle bana bakıyor.

Conley'nin sayıları hesapladığını görüyorum. Acaba o da benim işi hakkında yaptığım varsayımların aynısını mı yapıyor - bir kitabı kapağına göre değerlendiriyor. Ama bu sefer bir anneyi yaşına göre yargılıyor.

"Hızlı büyüdüm," diyorum. "On yedi yaşındayken River'ı doğurdum ve küçük oğlumun sorumluluk sahibi bir anneye ihtiyacı olduğunu biliyordum." Diğer kısmını söylemiyorum.

- Babası beleşçi olduğu için öyle olmak zorundaydım.

"Yapmamız gerekeni yapıyoruz, değil mi?" Conley ellerini peçetesine silerek, "Yapmamız gerekeni yapıyoruz, değil mi?" diyor.

"Yemek için teşekkürler," diyorum lokantadan çıkarken. Caddenin karşısına geçerken, keşke elimi tutmak için bir nedeni olsaydı.

"Bu motelde iyi olacağına emin misin?" diye soruyor. "Pek Ritz sayılmaz." Gülüyorum. "Daha kötü yerlerde de yaşadım. İyi olacağım."

Conley başını sallıyor ve River odanın anahtarına ihtiyacı olduğunu, işemesi gerektiğini söylemeden önce bir süre arabasının yanında garip bir şekilde duruyoruz ve Conley ile gülüyoruz. Karşıdan karşıya geçerken paylaştığımız o bir saniyelik an geçti.

"İyi geceler," dedi. "Seni yarın ararım, tamam mı?"

Kaşlarımı kaldırıyorum, kalbim küt küt atıyor - beni tekrar görmek istediğini düşünüyorum - sonra hatırlıyorum. Arabamı. Onun araba dükkanında. Bu bir iş, başka bir şey değil.

Odama doğru yürüyorum, elim kapı kolunda, o uzaklaşırken dönüp ona bakıyorum. Kalbimin ortasında bir arzu oluşuyor, keşke kalmak için bir nedeni olsaydı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Conley

K Ride or Die'a geri döndüğümde sikimde lanet bir ağrı vardı. Kahretsin, Calico çok tatlı bir şey. Çürük ama kırık değil ve çok gerçek. Sanki saklayacak ya da korkacak bir şeyi yokmuş gibi. Cehennemi yaşadı ama bunun için daha güçlü. Burnunda pembe gözlükler yok - hayır. Calico dünyanın karmaşasını anlıyor.

Ve kaçıyor.

Neyden kaçıyor? Emin değilim. Ama lanet olsun, bilmem gerek.

Bir tabureye oturup bir bira içiyorum. Yeni barmen Peaches, nadir bir gülümsemeyle servis yapıyor. Roxy'nin bebeği olduğu için geceleri barmenliği o devrildi ve adı tatlı olsa da çok sert biri. Bu yüzden işe alındı. Birkaç kadeh bira içtikten sonra ilgimi kaybediyorum. Aklım Calico'da. Tek başına, o batakhane gibi motelde. Bu doğru değil.

"Aklında ne var patron?" diye soruyor dostum Gage, yanıma otururken. "Daha önceki kulüp toplantısı hâlâ taşaklarını mı sıkıyor?"

Gage Heartlands'in başkan yardımcısı ve onun yanımda olmasından çok memnunum. Gençliğinde boksörmüş ve çenesini kırmaktan korkmuyor.

"Hayır, mesele toplantı değil," diyorum. "Yani, tabii ki toplantı berbatı ve adamların kızgın olduğunu biliyorum. Değişim herkes için zordur."

"O zaman sorun ne?" Gage birasından bir yudum alarak soruyor.

"Hiç biriyle tanıştın ve hayatın boyunca hangi cehennemde olduğunu merak ettin mi?"

Gage güler. "Roxy ile birlikte olduğumuz zamanı hatırlıyor musun? Onun için tüm dünyamı değiştirmiştin."

Sırıtıyorum. "Doğru, yani biliyorsun." "O kadın kim?" Gage soruyor.

Başımı salladım. "Kasabadan geçiyor."

Gage kaşlarını çattı. "Öylece gitmesine izin mi vereceksin?" "Benden yirmi beş yaş daha genç."

"Ve?" Gage gülüyor. "Yaş sadece bir sayıdır, dostum. İnan bana. Roxy ve benim çalışmamamız için yüzlerce neden vardı ama çalıştık. Ayrıca, en son ne zaman-"

Sözünü kestim. "Sakin ol."

Gage gülüyor. "Peki neden hâlâ buradasın?"

Neredeyse dolu olan biramı iterek ayağa kalkıyorum. "Bu iyi bir soru amına koyayım."

Bardan çıkıyorum, kendime motosikletimi Highway Motel'e doğru sürdüğümü, olaylara göz kulak olacağımı, karanlık işler dönmediğinden emin olacağımı söylüyorum - ama aslında bu gece Calico'ya bir şey olmadığından emin olmak istiyorum. Çünkü eğer bir şey olursa... ve ben bunu engelleyebilirsem, kendimi asla affetmem.

Motosikletimi park ettiğimde ay çıkmıştı ve park yerinde oturup onun kapısını izliyordum. Bir sapık gibi değil, lanet bir koruma gibi. Çünkü ihtiyacı olan şey bu. Her kimden kaçırırsa onu bulabilir. Ve ben bunun olmasına izin vermeyeceğim.

Odaları karanlık, hiç ışık yanmıyor. Bir şey beni korkutana kadar bir saat geçti.

Motel odasının kapısı açıldı. Ve elinde bir havluyla dışarı çıktı. Üzerinde daha önce giydiği güneş elbisesi, dizlerine kadar uzanan mavi ve beyaz çizgiler, parmak arası terlikler, uzun altın sarısı saçlar. Her nasılsa yaşından daha genç görünüyor. Teni bronz, yanaklarında çiller var. Gözleri yeşil, parlak ve çok güzel. Bütün gece lokantada karşısına oturup patates kızartmasını yemesini izleyebilirdim. Çok tatlı, kıvrımlı ve o göğüsleri... tam bir bela.

Beni gördü.

İrkildi. "Conley?"

Bisikletimden indim. "Güvende olduğundan emin olmak istedim." Elimi çenemde gezdirdim. "Burası otoyola çok yakın." Başımı sallayıp gülüyorum. Ne zaman bu kadar pervasızca bir şey yaptım ki? "Bu seni korkutuyor mu?"

Dudaklarını yalıyor. "Benim için endişelenmene gerek yok." "Ama ya istersem?"

O zaman alaycı bir şekilde gülümsüyor. "Bu yeni bir deneyim olurdu. Benim iyiliğim için endişelenen bir adam."

"Birinin seni incitmesinden nefret ediyorum." "Ben de."

"O havluyla nereye gidiyorsun?" diye sordum. "Banyoda bir sorun mu var?"

Başını sallıyor. "Hayır. Yüzmeye gidiyordum. Binanın arkasında bir havuz var."

"Tek başına mı?"

Yumuşakça gülüyor. "Conley, uzun zamandır tek başımayım. Sanırım gece geç saatlerde tek başıma yüzebilirim. Ama boğulmadığımdan emin olmak için bana katılmak istersen, sana engel olmam."

"Dürüst olmak gerekirse en son ne zaman yüzmeye gittiğimi hatırlamıyorum. Bu benim hakkımda ne söylüyor?" Ona doğru yürüyorum ama o benden birkaç adım önde. Kesinlikle manzaranın tadını çıkarıyorum ve yavaşlıyorum.

"Ben de," diyor başını omzunun üzerinden çevirerek. Gözleri benimkilerle buluşuyor. "Görünüşe göre ikimizin de hayatımızda biraz daha eğlenceye ihtiyacı var."

Havuzla vardığımızda boştu - Tanrı'ya şükür. Ayın ışığından başka bir ışık da yoktu.

"River tek başına iyi mi?" Onun rahatlık seviyesini kontrol etmek için soruyorum.

"O iyi. Kendinden geçene kadar bir süper kahraman filmi izliyor." Havlusunu yere bırakıyor, sandaletlerinden adım atıyor. "Öylece durup bakacak mısın yoksa bana katılmayı mı planlıyorsun?" diye soruyor. Sundress'ini çıkarıyor ve havuza doğru adım atıyor, suya balıklama dalmadan önce kıvrımlarını görmem için bana fazla zaman bırakmıyor.

Gülüyorum, şaşıyorum ve her şeyi göze alma yeteneğine hayran kalıyorum. Geride kalmak istemediğim için çabucak soyunuyorum ve o yüzeye çıkarken ben de dalıyorum. Ben suyu yararken gülümsüyor ve ılık gece havası havuzun serinliğiyle mükemmel bir kontrast oluşturuyor.

Sırt üstü, sessizce yüzüyoruz. Aynı gökyüzüne bakıyoruz.

Bedenlerimiz suyun içinde süzülürken, "Beni takip ettiğine sevindim," diyor.

Yüzmeyi bırakıyorum, onun yerine suya basıyorum. O da benim hareketlerime uyuyor. "Takip etmiyordum. Endişelendim. Seni korumak için bir çekim hissettim."

Sığ suya geçtik. Ayaklarım birbirine değdi. Ben ona doğru hareket ediyorum, o da bana doğru hareket ediyor ve sonra birlikteyiz.

"Sen de bu çekimi hissediyor musun?" Kollarımı beline dolayarak soruyorum. "Bana yakın olma ihtiyacını?"

Gözlerini kapatıyor. Kirpiklerinde su. Burnunda damlacıklar. Çenesinde. "Hissediyorum."

"Seni öpmek istiyorum," diyorum, sesim sert, çaresiz. Pençeliyorum. "Seni öpmeye ihtiyacım var."

"Bu gece bir dilek tuttum, sen beni arabanın altında kalmaktan kurtardıktan sonra."

"Dileğin neydi?" diye sordum. Elleri göğsüme bastırıyor. Ona sıkıca sarılma ve asla bırakmama arzum içimde şiddetli bir şekilde yükseliyor.

"Bir gece için kendimi tamamen canlı hissetmeyi diledim."

"Dileğini gerçekleştirebilirim Calico," diyorum ona, ağzım kulağına doğru ilerlerken. "Rüyalarını da gerçekleştirebilirim."

"O zaman ne bekliyorsun Troy Conley?" diye soruyor ağzım alçalıp onunkini bulurken. Onu yarın yokmuş gibi öpüyorum.

BÖLÜM 4

Calico

S Bazı ilk öpücükler berbattır - on yılı aşkın bir süredir hiç öpüşmedim. *On dört yıl oldu.*

Çok uzun zamandır öpülmemiştim.

Ama bu ilk öpücük hiç de korkunç değil.

Sanki sadece ve sadece benim için yapılmış gibi hissettiren bir öpücük ve Conley'nin kollarına gömüldüğüm gibi ona gömülüyorum. Tamamen, bütünüyle, sanki bu öpücükten, bu andan başka bir şey yokmuş gibi, sanki bana çok daha fazlasını vaat ederek sarılıyormuş gibi.

Bir anlığına tüm o liseli kız fantezilerine inanmama izin veriyorum çünkü bu bir kaçış. Lezzetli, am eriten, iç tutuşturan, fantastik bir kaçış.

Onu istiyorum. Onu daha önce hiç kimseyi istemediğim bir şekilde istiyorum.

Tamamen.

Kıçımı kaldırırken "Oh," diye inliyorum. Beni daha da yaklaştırırken bacaklarımı onun etrafına doluyorum. İkimiz de sudan kayganlaşmıştık ama beni sıkıca kavramıştı. Kıçımı. Ve Tanrım, iyi hissettiriyor.

"Çok güzelsin amına koyayım," diyor Conley bana. Erkeksiliği etrafını saran bir bulut gibi, sarhoş edici. İstememem gereken her şey onda var. Ve kırmızı bayraklar yükseliyor - motosikletli ve kolları dövmelemlerle kaplı bir adam. Ama o bir motorcudan daha fazlası. İyi bir işi, yetişkin bir oğlu var... Bunlar tehlike işaretleri değil. Eski sevgilim gibi motosikleti var ama aynı zamanda benimle, River'la anlaşıldığımı hissettiren bir ilişkisi var.

İsteniyorum.

Ve Tanrım, daha önce hiç böyle istenmemiştim.

Conley bana bakıyor ve yemin ederim her şeyimi, her kıvrımımı beğeniyor. Çatlakları ya da selülitleri görmüyor - ya da görse bile umursamıyor. Çünkü gözlerinde beni yiyip bitirmek isteyen bir açlık var.

"Seni çok istiyorum Cali," diyor bana. "Hiç böyle olmamıştım."

"Ne gibi?" Nefes nefese soruyorum. Havuzun kenarına, tamamen karanlık bir köşeye geçtik ve duvara yaslandım.

"Uzun zaman oldu," diyor hırçın bir sesle. Güçlü elleri göğüslerimde geziniyor ve ben titreyerek gözlerimi kapatıyorum. "Üşüyor musun?"

Başımı usulca sallıyorum. "Hayır." Sesim soluksuz çıkıyor. "Sadece... benim için de uzun zaman oldu."

"Bunu istiyor musun?" diye soruyor, yanağımı avuçlayıp çenemi kaldırarak. Dudaklarımız birbirinden bir santim uzakta.

"Hem de çok."

"Güzel. Çünkü Cali, seni çok fena istiyorum."

Bir erkekle tanışmak ve ona herhangi bir parçamı vermek pervasızca ve karakterime aykırı ama bu gece farklı. Bu gün farklı. Arabamızı topladım ve şehri terk ettim, eski sevgilimle işimi sonsuza dek bitirdim ve buraya geldim. Belki de tam doğru yerde yıkıldım. Doğru an için. Buraya. Biz. Şimdi.

Suyun içinde duruyorum, külotumu, sütyenimi çıkarıyorum. Hava çok karanlık ama aramızda büyüyen sıcaklık o kadar parlak ki gözlerimi acıtıyor. Conley'nin çıplak bedenimi tepeden tırnağa incelediğini bildiğim için gözlerimi kırıştıtararak kapatıyorum. Tanrım, umarım gördükleri hoşuna gider.

Kollarını belime doluyor ve eğilip beni nazikçe öpüyor. Ağızlarımız buluştuğunda dudaklarım karıncalanıyor ve karnımdan bir sıcaklık yükseliyor, amım ıslanıyor - istiyor. Onu.

"Oh, Conley," diye inliyorum parmakları ustalıkla meme uçlarımı okşarken. Göğüslerime öyle bir masaj yapıyor ki alt dudağımı sertçe ısıyorum. Bir dilek tuttum ve bakın bana ne verildi. Neden hayatım boyunca dilek tutmadım ki?

Beni havuzun kenarına kaldırıyor ve dizlerimi ayırıyor. "Arkana yaslan bebeğim," diyor ağzını amıma doğru indirirken.

Avuçlarım betona bastırıyor ve kalbim hızla çarpmasına rağmen sabit durmaya çalışıyorum. Conley dilini amımın üzerinde gezdirmeye başlıyor, beni öperken yarığım ıslanıyor ve beni daha önce hiç zevk almadığım bir şekilde tatmin ediyor.

Beni nazikçe emerken inliyorum, dili klitorisimin etrafında dolaşıyor ve içimdeki ateşi öyle bir dereceye kadar yükseltiyor ki bir çığlığı ısıtıyorum.

"Orada iyi misin?" diye soruyor, gözlerini benimkilerle buluşturmak için kaldırarak. Bacaklarımın arasında, benimle lezzetli bir şekilde alay ediyor ve ben zorlukla nefes alabiliyorum.

"İyiyim... Sadece çok iyi hissettiriyor."

"Seni harika hissettirmek istiyorum." Beni daha sert emmeye başlıyor, dili daha hızlı, daha hızlı, daha hızlı hareket ediyor, ta ki ellerim başını tutup durmaması için onu zorlayana kadar.

Çok yakınım, çok hazırım... Tanrım. Beni tekrar tekrar, aşağı yukarı öpüyor, ta ki serbest bırakıldığımda inlemekten başka yapacak bir şey kalmayana kadar.

"Oh Conley, oh... oh..." Nefesimi tutarken kelimelerim kayboluyor. Conley beni havuza geri çekiyor ve ben de kollarımı ona sarıp yüzümü göğsüne gömüyorum. "Teşekkür ederim."

Kıkırdıyor. "Çok seksisin amına koyayım," diye kulağıma homurdanıyor ve omurgamda bir zevk sarsıntısı yaratıyor.

"Sen de oldukça seksisin," diyorum gülümsemeye karşı koyarak. Bir yanım bedenimi tamamen teslim etmekten korkuyor. Kendimi tuttuğumu hissediyorum. Fark etmiş olmalı.

"Ne oldu?"

Çenemi eğiyorum, ellerimi onun sert göğsüne bastırıyorum, uzanıp ona dokunmak istiyorum, her yerine. Ama kendimi bu kadar özgür bırakamam. Bunu bir kez yaptım ve bir daha asla yapmayacağım.

"On dört yıl oldu," diyorum açıkça. "Hayatımda bir kez seks yaptım ve hamile kaldım. Eski sevgilim... şey... tam bir baş belası. Ve dürüst olmak gerekirse..." Alnımı göğsüne dayıyorum. "Havayı tamamen bozuyorum, değil mi? Bak... Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Nasıl olacağımı-"

"Dur, Calico. Sen olduğun gibi mükemmelsin. Ve eğer uzun süre bekar kalmaktan bahsediyorsak, ben seni yenerim."

Ağzım açık kaldı. "Gerçekten mi? Sen mi?"

Kıkırdıyor, ellerini sırtımdan aşağı kaydırıp beni okşuyor. "Gerçekten. Hiç evlenmedim bile." "Ama oğlun?"

Conley başını gökyüzüne kaldırıyor. "Killian'ın annesi biraz senin eski sevgiline benziyor. Yanımızda kalmakla ilgilenmiyordu. Ama biz yürütmeye çalıştık. Oğlum daha bebek bezindeyken bir araba kazasında öldü."

"Tanrım, Conley. Bu korkunç."

"Çok uzun zaman önceydi. Zaman tüm yaraları iyileştirir, öyle derler, değil mi?"

"Onu tek başına mı büyüttün?"

Bir şeyler yutuyor. "Tam olarak değil. Motosiklet kulübü Heartlands benim yanımda. Onlar benim ailem."

Sertleştin. "Heartlands?"

"Bizi duydun mu?"

"Sanırım..." Yavaşça söyledim. Eski sevgilim Grill'in rakipleri olan Outlaws'ın bir üyesi olduğu gerçeğini kabul etmiyorum. Grill'in kulüp başkanı olarak atandığını duyduğumda, ayrılmak için bir plan yaptım. Yıllardır onun bu çetede rolünden nefret ediyordum - onlar tecavüzcü ve hayduttu ve bunu çok iyi biliyordum. Bu yüzden adamla tüm bağlarımı kopardım, River'ın tüm velayetini almakta ısrar ettim. Ama tüm bunları Conley'e anlatırsam bana asla aynı gözle bakmaz.

"Peki sen ne duydun?" diye soruyor.

"Fark etmez," diyorum, Conley bana kendimi ne kadar iyi hissettirirse hissettirsin, onun hâlâ bir motosiklet kulübünün üyesi olduğunu fark ediyorum. Ve ben böyle bir adamla hiçbir şey yapmak istemiyorum. "Bu bir hataydı."

Hâlâ bana sarılıyor. "Bunu kastetmiyorsun."

Gözlerimde yaşlar birikmeye başladı. "Ciddiyim. Yapamam... Üzgünüm Conley. Ama gitmek zorundayım."

Ondan uzaklaşıp havuzdan çıkıyorum. Kalçalarımın sallanmasını ya da karnımın dönmesini umursamadan - tek umursadığım arkama bakmadan gitmek. Çünkü ona aşık olmamak için kendime güvenmiyorum. Kıyafetlerimi çabucak geri giydim, her şeyin bu kadar hızlı gelişmesinden nefret ediyordum. Ama acı verse bile doğru şeyi yaptığımı biliyordum.

Conley havuzdan çıkıp beni takip ederken, "Böyle olmak zorunda değil," diyor.

Giyinmiş, oda anahtarım elimde, çoktan uzaklaşmaya başlamıştım. "Ama öyle Conley. Öyle."

BÖLÜM 5

Conley

S Bana takip etmememi söyleyerek uzaklaşıyor. Onu şiddetle istiyor olabilirim ama anladığım kadarıyla yıkmam için hazır olmadığı bir duvar örmüş.

Ama Tanrım, nasıl da istiyorum.

Odasına dönmesini izliyorum ve sonra gecenin geri kalanında bisikletime tüneyip nöbet tutuyorum.

Belki de burada oturup gitmeyi reddetmek delilik - ama sonra ellerimdeki tatlı göğüslerini, onu yukarı aşağı yaladığımda amının nasıl damladığını, orgazmı içinden akarken altımda nasıl gerildiğini düşünüyorum.

Beni istiyor - ama korkuyor. Neyden, eminim. Kulüpte olduğumdan bahsetmem her şeyi değiştirdi - ve tahminimce geçmişte başka bir motosiklet kulübüyle kötü bir karşılaşma yaşadı. Ama biz diğerleri gibi değiliz. Biz iyi adamlarız. En azından ben kendime bunu söylüyorum ve Heartlands'in diğer üyelerine de bunu söylemeye çalışıyorum.

Zamanında bir sürü karanlık iş yaptığımı biliyorum. Killian bunların en kötüsünü görerek büyüdü. Ama bu kötü insanlar olduğumuz anlamına gelmiyor. Yoldan saptık ama çizgiyi aşmamak için elimizden geleni yapıyoruz. Keşke Calico da bunu görebilseydi.

Güneş doğmaya başladığında ve caddenin karşısındaki lokanta açıldığında, gece yaşanabilecek kötü şeylerin bizi geçtiğini bilerek eve doğru yola çıkıyorum. Evime giden yol çok uzun değil ama kafamı boşaltmak için uzun yoldan gitmeye karar veriyorum. Bugün cumartesi - ki bu benim ev ve arazimle uğraşmak için izin günüm olmalı - ama Calico'nun arabasının bir an önce tamir edildiğinden emin olmam gerekiyor ve tamirhanedeki adamlara güvenmeme rağmen, onları denetlemek istiyorum.

Çok iyi bildiğim gibi bu bir bahane. Asıl istediğim onu tekrar görmek.
Her şeyini.

Satılık kocaman, eski, sarı bir çiftlik evinin önünden geçerken frene basıp beyaz salıncaklı, çatı pencere ve tepesinde beş kalkan bulunan büyük, etrafı saran verandaya bakıyorum. Uzakta büyük bir ahır ve önünde büyük bir garaj var. Yüzlerce kez gördüğüm güzel bir arazi parçası. Ama hiç satılık tabelasıyla görmemiştim. Burayı satan acenteyi not alıyorum ve eve gitmeden önce telefonumla birkaç fotoğraf çekiyorum. Ev satın almıyorum - yatırım amacıyla ticari gayrimenkul satın alıyorum - ama bu ev özel bir şey.

Sakin bir sokakta mütevazı ve gösterişsiz bir ev olan evime doğru ilerlerken neden iki yatak odalı bir evim olduğunu hatırlıyorum. Ben bir bekârim.

- ve fazla yere ihtiyacım yok. Bisikletim ve biram için yeterli yerim olduğu sürece sorun yok.

Zaten büyük bir çiftlik evinde ne işim olur ki?

İçeride bir fincan kahve yapıyorum ve çamaşır yıkıyorum - bir önceki geceden kalan kıyafetlerimi yükün içine bırakıyorum. Benim evim de tıpkı benim gibi gösterişsizdir. Birçok insan bir MC başkanının karanlık bir yerleşkede yaşadığını düşünebilir - ama ben hayatımda bir köşeyi döndüm. Uyuşturucu ve silahlarla işim bitti. Büyük işler yapmak beni heyecanlandırmış olabilir ama bunlar geçmişte kaldı. Elli altı yaşındayım ve daha anlamlı bir hayata hazırım.

Bu, o şerefsizlerin, Kanunsuzların, yapmaya devam ettikleri şeyin bedelini ödemelerini istemediğim anlamına gelmiyor. Uyuşturucu kaçakçılığı yapmak başka bir şey, kulübünüzdeki kadınları, gidecek başka yeri olmayan kızları istismar etmek başka bir şey. Saint'in kızı Cat'e yaptıklarını duymak kanımı kaynatıyor.

Kulüpteki gençlere iyi bir örnek olmak istiyorum... ve eğer hoşlarına gitmiyorsa, kalmak zorunda değiller. Ama çocukların çoğu yuva kuruyor - Ranger, Killian, Saint, Chain, hatta daha fazlası. Bebekler yolda ve bakmaları gereken eşleri var. Lanet olsun, yenilmez olduğumuzu düşündüğümüz için onların acı çekmesini istemiyorum.

Yenilmez değiliz. Hiçbirimiz değiliz. Ve bunu kanıtlamak için adamlarımı kaybetmek istemiyorum.

Bu yüzden sabah kahvemi içerken, lanet olası çamaşırlarımı yıkarken ve alışveriş listemi yaparken, internete girip çöp faturamı ödüyorum. Hayır.

Çünkü ben zayıf bir adamım - çünkü gerçekten güçlü olmanın ne demek olduğunu biliyorum. Bunun kaslarla ya da motorunuzun büyüklüğüyle bir ilgisi yok. Yürekle ilgisi var. Dürüstlikle. Ve Heartlands'de büyüyen çocuklar için bunu model aldığımdan emin olmalıyım.

Keşke bunu yanımda bir kadın varken yapabilseydim. Calico ile.

Kahretsin, onunla yeni tanıştım ama bir akşam bana her şeyi gösterdi. Yumuşak ve alçakgönüllü, nazik ve kibar ama aynı zamanda kararlı. Dürüstlikle dolu. Bir çizgisi var - bir motorcuyla birlikte olmamak - ve her şeyi bitirdi.

Tabii ki bu planımı çok bozdu ama aynı zamanda bana onun idealleri olduğunu da söyledi. İşte ben böyle bir kadın istiyorum.

Ona sadece sandığı gibi biri olmadığımı kanıtlamam gerekiyor. Ben bundan çok daha fazlasıyım. Onun her şeyi olabilirim.

Duşa atlıyorum, Calico'yu nasıl kendi tarafıma çekebileceğime dair bir plan yapmaya çalışıyorum. Su vücudumdan aşağı kayıyor, bana havuzu hatırlatıyor... önceki geceyi... Calico'nun ağzıma sertçe boşalmasını, tatlı suyunun şimdiye kadar tattığım en güzel şey olduğunu... ve aletim elimde sertleşiyor.

Tanrım, onun pürüzsüz tenine dokunmak iyi hissettirdi. Sert meme uçlarını koparmak ve yuvarlak kıçını sıkamak. Sikim onun deliği için ağrıyor - hayatında sadece bir kez seks yapmış ve o da lanet olası bir beleşçiyle. Onunla sevişen adam olmak istiyorum. Sikimi onun anısına pompalıyorum, amını yalarken sırtının nasıl yükseldiğini hatırlıyorum. Çok kremsi, çok muhtaçtı. Hepsini yaladım. Ben onu boşalttıkça suyu damlıyordu.

Sikim patlamaya hazır, kalın, sert bir çubuktu. Tanrım, keşke onun her yerine boşalabilseydim. Büyük göğüsleri, çok yuvarlak ve dolgun. Yükümü tenine bırakır, onu tohumlarımla kaplardım. Tanrım, bu beni azdırıyor ve sertleştiriyor - onun için. Kahretsin, onun deliğini sikimle doldurmak ve tam olarak nereye ait olduğunu bilmesini sağlamak istiyorum. Benimle birlikte.

Bitiriyorum, duş fayansı boyunca fişkıran kurdeleler. Homurdanıyorum, şu anda burada benimle olmadığı için hayal kırıklığına uğradım. Dünden önce, hayatımın geri kalanını yalnız geçireceğimi düşünmüştüm ama bu artık mümkün değil. Onunla tanıştıktan sonra olmaz.

Duştan çıkıp belime bir havlu sararken telefon çalıyor.

"Conley?" Arayan Jackal, garajda çalışan genç bir adam. "Ne var ne yok?"

"Dün gece Dice'ın çağrısı üzerine gelen arabayla ilgili bir sorunumuz var." Elimi çenemdeki kirli sakalın üzerinde gezdiriyorum. "Neymiş o?"
"Bagaj silahlarla dolu."

BÖLÜM 6

Calico

Sabah, River ve ben kahvaltı için lokantaya geri döndük. Korkunç bir şekilde uyudum... Conley'le harika bir zaman geçirdikten sonra, her şey çok dağınık hale geldi. O sadece motosikleti olan bir adam değil...

Heartlands MC'nin bir üyesi. Bu da benim gibi bir kadını asla istemeyeceği anlamına geliyor. Kalbimi kıracak şekilde kanun kaçaklarına bağlı bir kadın.

"Film iyi miydi?" River'a sordum. Günlerdir bir şey yememiş gibi krep ve yumurtalarını mideye indiriyor. Şu anda o kadar çok büyüyor ki. Bir yanım onu kollarımın arasına alıp sonsuza dek küçük kalacağına dair söz verdirmek istiyor. Diğer yanım ise onun genç bir adam olmasından derin bir gurur duyuyor.

Huysuz olabilir ve biraz tavrı yapabilir ama o iyi bir çocuk ve annesini seviyor.

"İyiymiş. Daha önce görmüştüm." Bir sosis yiyor ve sonra soruyor: "Conley'e sahile taşınacağımızı söylediğinde ciddi miydin?"

Kahvemden uzun bir yudum aldım. "Nereye gittiğimizi bilmiyorum, River. Ben sadece..."

"Onu sırtından atmak mı?" "Sayılır mı?"

"Neden? O çok iyi biri. Etrafımda gördüğüm en normal adam."

Mücvherlerimin üzerine acı sos döküyorum. "O bir motorcu." "Yani?" River kaşlarını kaldırıyor.

"Yani onlar kötü haber."

River sırtıyor. "Dün gece bir kitabı kapağına göre değerlendirmemen gerektiğini söylemiştin."

Başımı sallıyorum. "Yeterince adil."

"Sence arabayı bugün hazırlar mı?" River soruyor. "Umarım hazırdır. Yola çıkmamız gerek."

"Neden yine bu kadar acele ediyorsun?" diye sorar River. "Nereye gittiğimizi bile bilmiyorsun."

"Giderken bir plan yapacağım. Evden sadece yüz mil uzaktayız. Bizi hâlâ bulabilir."

"Zulasını bulmaktan bahsediyorsun."

"Yapma," diyorum onu azarlayarak. "Dövüşemez miyiz? Kaliforniya'daki rehin dükkanına gidebilirim, hepsini satabilir ve yeni bir hayata başlamak için yeterli parayı bulabilirim." Grill'in bahsettiği Nevada sınırının ötesinde bir dükkan biliyorum. Soru sormadıkları kirli bir dükkan. Yıllar boyunca onlara çok mal satmış. Eğer oraya gidebilirim, River'a ve kendime yeni bir başlangıç için bir şans verebilirim.

Ama bu, Grill beni yakalamadan önce hızlıca harekete geçmem gerektiği anlamına geliyor.

Ödemeyi yaparken telefonum çaldı. Numara bana garajdan, arabamın tamir edildiği dükkândan geldiğini söylüyor.

"Hey, Calico'yla mı görüşüyorum?"

"Benim," diye cevap veriyorum, kahvaltı parasını ödemek için iki yirmilik çıkarıyorum.

"Merhaba, ben Dice. Seni ben aldım. Her neyse, dükkâna gelmek ister misin? Senin için bir fiyat teklifi hazırladık."

"Araba hazır mı?" diye sordum.

"Neredeyse," diyor. "Seni bırakmamı ister misin?" "Hayır, ben iyiyim. Birazdan orada oluruz."

Telaşlanmış hissederek telefonu kapatıyorum. River fark etti. "Ne dediler?" diye soruyor. "Silahlardan haberleri var mı?"

"Hayır," diyorum, onu başından savarak ama tam on ikiden vurduğu için korkarak. "Araba neredeyse hazır. Bir taksi bulup oraya gidelim."

Ama garsonun bahsettiği taksi şirketini yirmi dakika boyunca denedikten ve telefonumdaki uygulamalardan bir araba servisini denedikten sonra hiçbir şey bulamayınca garajı geri arıyorum.

"Hey, Dice," diyorum. "Ben Calico. Az önce konuştuk-" "Ben Conley, aslında."

"Oh," diye tereddüt ediyorum. "Doğru ya. Bizi bırakabilir misiniz? Taksi bulamıyorum. River ve ben lokantadayız, sen de gelebilirsen çok iyi olur."

Harika. Yani, eğer yapamazsan, seni tamamen anlarım..."

"Birkaç dakika içinde orada olacağım," diyor nezaket göstermeden. Telefonu kapatırken River bana şaşkın bir bakış attı. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey," diyor. "Telefonda sesin bir tuhaf geliyordu." "Tuhaf davranmıyorum," diyorum savunmacı bir şekilde. "Ben-"

"Ondan hoşlanıyorsun, değil mi?"

"River!" Omuzlarımızda çantalarımızla lokantanın dışında duruyoruz, güneş mavi gökyüzünde yükseliyor.

Gülüyor. "Ondan çok hoşlanıyorsun."

"Kes şunu. Öyle bir şey değil. O benim tipim değil. Ayrıca, bu annenle konuşmak için garip değil mi?"

River gülümsüyor. "Bana sürekli açılmamı söyleyen sensin. Özür dilerim. Tek taraflı olduğunu bilmiyordum."

Haklı olduğunu bilerek inliyorum. "Her neyse. Bunun bir önemi yok. Conley benim tipim değil."

"Sence babam gibi mi?" River bakışlarımı tutarak soruyor. Oğlum ne zamandan beri bu kadar açık sözlü oldu? Sanki gerçekten benim oğlum gibi.

Omuz silkiyorum. "Bak, şu anda tek umursadığım şey seni motorcu yaşam tarzından uzaklaştırmak. Zaten bu yüzden kasabadan ayrıldık. O adamlar gibi büyümeni istemiyorum. İyi bir adam olmanı istiyorum, River."

Conley'nin cipi park yerine girerken başını sallıyor. "Conley babama hiç benzemiyor."

Kaşlarımı çattım. "Onu neredeyse hiç tanımıyorsun. Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Çünkü Conley geleceğini söylediği zaman geldi. Akşam yemeğimizin parasını ödedi ve dün gece motelde güvende hissettiğinden emin olmak istedi. Babam... o bunların hiçbirini yapmazdı."

"Bu kalbimi kırıyor, River. Sen bundan daha iyi bir babayı hak ediyorsun." "Öyle mi?" River dedi ki. "Sen de bundan daha iyi bir adamı hak ediyorsun."

Conley bizden birkaç adım öteye park ediyor ve çantalarımızı taşımamıza yardım etmek için arabasının kapısını açıyor. River ve ben bilmiş bir bakış paylaşıyoruz. Conley kapımı açtı, bana yardım etti. Bir centilmen. River'ın babasına hiç benzemiyor.

Yine de Heartlands bir MC. Bu da tehlike demek. Ve

River'ın iyiliği için tek istediğim bundan uzaklaşmak.

"İyi uyudunuz mu?" Garaja doğru tekrar yola çıktığımızda Conley soruyor.

River sırtarak, "Harika uyudum," diyor. "Burayı seviyorum. Daha sonra beni bisiklet turuna çıkarabilir misin?"

Omzumun üzerinden oğluma bakıyorum, ters ters. Kendisinin çok komik olduğunu düşünüyor. Conley bana bakarak, "Annenin bunu sorun Be edeceğini sanmıyorum," diyor.

n.

"Kesinlikle yapmazdım."

Conley omuz silkti. "Üzgünüm, River. Patron annen. Ama seni annenle tanıştırebilirim.

Dükkâna gittiğimizde seni biriyle tanıştırirım. Ondan hoşlanabilirsin."

Alay ettim. "Cidden on dört yaşındaki çocuğuma bir kulüp tatlısı ayarlamaya mı çalışıyorsun?"

Conley direksiyonu tutmuş, aklımı kaçırmışım gibi bana bakıyor. "Ne? Tanrım, Cali, hayır. Onun bir köpekle tanışmasından bahsediyordum. Geçen hafta yavrulayan bir köpeğimiz var. Tanrım. River da dün gece köpekleri ne kadar çok sevdiğinden bahsetti."

Dükkânın otoparkına girdiğimizde yanaklarım yanıyor. "Özür dilerim," diyorum güçsüzce. Arabadan indiğimizde bana ters ters bakma sırası River'da.

Eğer bu sabah günün nasıl geçeceğine dair bir gösterge ise, hayatımdaki her iki erkekle de berbat bir başlangıç yapıyorum.

BÖLÜM 7

Conley

C Alico bu sabah dün geceden daha da güzel. Bu nasıl mümkün olabilir, bilmiyorum. Ama o öyle. Başka bir elbise giyiyor, bu beyaz, dünkünden biraz daha kısa, üzerinde açık mavi kot ceket. Gözleri ışıltıyor, saçları omuzlarına dökülmüş ve Tanrım, domuzumun sırtında çok seksi dururdu.

Ve keyfi yerinde. Belki de onu oraya ben koydum, bilmiyorum. Ya da belki arabasının bagajında otuz silah taşıdığı için endişelidir. Hay sikeyim. Bu seksi kadın neden bu kadar ateşli?

Bilmem gerek... ama onu uzaklaştırmak da istemiyorum. Zaten olduğundan daha fazla değil.

Jackal onu ofise çağırıp araba için gereken parçaların üzerinden geçiyor ve ben de River'a yavru köpekleri göstermek için bir saniyemi ayırıyorum.

"Onlar beagle," diyorum ona sırtarak. "Burada, barın deposundalar." Onu barın arka tarafına götürüyorum, orada fedai Bulldog yumuşak yüzünü gösteriyor. Elinde bir köpek yavrusu var, gülümsüyor.

"Henüz aşık olmadın mı?" diye sordum. Cehennemi yaşamış iyi bir adam.

"Nasıl aşık olmazsın ki?" diye soruyor, köpeği kaldırıp gösteriyor.

Anneyle birlikte, Bulldog'un kucağındakini de sayarsak dört yavru var.

Hepsi kızlardan birinin yaptığı küçük bir yuvada birlikte kıvrılmışlar.

River diz çöküp bir tanesini sevdi. "Tutabilir miyim?" diye soruyor, başını kaldırıp

Ben.

"Elbette."

"Nereden geldin sen?" Bulldog River'a soruyor.

"Annemin arabası bozuldu. Yan tarafta tamir ettiriyor." "İyi bir yere geldim. Bu dükkan Nevada'nın en iyisi."

"Öyle mi?" River'ın gözleri kalktı. "Babamın da bir araba dükkânı var." "Nerede orası?" diye sordum.

"Wells City."

Bulldog ve ben bakıştık. Wells City haydutların bölgesi. "Baban kim?" Bulldog soruyor.

River'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Benim babam Joe. Evet, Joe-" Gözleri odanın içinde dolaşırken elindeki köpek yavrusuna takılıyor. "Joe Beagle."

"Öyle mi?" Tek kaşımı kaldırarak sordum. "Ne tesadüf." River sertçe yutkunuyor, başı eğik, gözleri elindeki köpekte.

"Hey, Troy," diye sesleniyor Jaxon. "Bir saniyen olduğunda buraya gelebilir misin?"

Bulldog gözlerime bakıyor, bir şeylerin yolunda gitmediğini biliyor. "Sorun olmazsa River'la burada takılacağım patron."

Arka odadan çıkıyorum ve Jaxon'la birlikte bara doğru yürüyorum. "Ne oldu?"

"Kaliforniya şubesinden aradılar. Sanırım Haydutlar onlarla da uğraşıyormuş. Dün gece depolarını yok etmişler. Ateşe vermişler. Gunnar'a olanların intikamı."

"Kimse yaralandı mı?" diye soruyorum.

Jaxon başını sallıyor. "Hayır. Ama bir plana ihtiyacımız var."

"Öğleden sonra için bir toplantı ayarlayacağız," diyorum. "Kahretsin, büyük bir hesaplaşmadan kaçınmak istedim."

"Biliyorum patron, ama bunu yanlarına bırakamayız."

"Anlaştık," diyorum. "İşi halledebilir misin?"

Jaxon başını sallıyor. "Peki sen ne yapacaksın?"

Çenemi sıkıyorum. "Önce başka bir şeyle ilgilenmem gerekiyor."

İçimde yükselen öfkeyle ofisimden çıkıyorum. Cevaplara ihtiyacım var. Ve onlara şimdi ihtiyacım var.

Otoparktan garaja doğru fırlayarak kapıyı açıyorum.

Calico, Jackal'la birlikte orada durmuş, bir faturayı inceliyordu.

"Buraya gel," diye homurdandım, gözlerim onun üzerindeydi.

"Şimdi."

"Nereye?" Başını sallıyor.

Elini tutup onu otoparka doğru çektim. Eğer buraya benimle haydutlar için bilgi almaya geldiyse, bunu bilmem gerek. Şimdi.

"Bırak beni," diye karşı çıkıyor ama onu bırakmıyorum. Ta ki ofisime girip kapıyı kilitleyene kadar. Yalnız kalana kadar.

"Bunu güzelce mi yapmak istersin yoksa edepsizce mi, Calico?"

"Neyi yapmak?" diye soruyor, sanki gitmek istiyormuş gibi çılgınca etrafına bakınıyor. "Dün gecenin gerçekten özel olduğunu düşünmüştüm. Sana açıldım, değil mi? I

bir bağlantımız olduğunu düşündüm. Ama sonra bunun bir tuzak olabileceğini fark ettim. Lanet olası bir oyun."

"Oyun mu? Hayır. Ben sadece... sen benim tipim değilsin." "Senin tipin Joe Beagle mı?"

"Kim olduğunu bilmiyorum ama gitmek istiyorum," diyor bana yaklaşıyor.

Kollarımı kavuşturuyorum. "Bana arabanın bagajında neden silah sakladığını söylemek ister misin?"

Gözleri yaşlarla doluyor. "Anlamıyorsun." "Dene bakalım."

Önümde duruyor, gözyaşları yüzünden aşağı dökülüyor ve lanet olsun, tek yapmak istediğim onu kollarıma çekip gözyaşlarını öpmek. Elbisesini kalçalarına kadar itmek ve ona dün gece tadını çıkaramadığı büyük, kalın sikimi vermek istiyorum. Başı dönene kadar, en başta neden ağladığını unutana kadar onu becermek istiyorum. Onu benim yapmak istiyorum.

Ama önce gerçeği istiyorum.

Yaklaşıyorum, onu geri adım atmaya zorluyorum. Masaya yaslandı ve ben de yüzeydeki her şeyi silip süpürerek kalçalarını kaldırıp masanın üzerine koydum.

"Gerçek, Calico. Şimdi."

Ben ondan birkaç santim uzakta dururken nefes nefese kalıyor. Sikim sertleşmişti ve onun bunu gördüğünü biliyordum. İstiyor. Dudaklarını yalıyor.

Çenesini kaldırınca titrediğini görüyorum. "Sana bir kez söylediğimde bana aynı şekilde bakmayacaksın."

"Dene beni," diyorum, parmağımı çenesine takıyorum, eğilip onu sertçe öpmek istiyorum, o kadar çok istiyorum ki. Bacaklarını açıp masaya geri dönmesini istiyorum. Benimkileri.

Bana bakarken meme uçları sertleşiyor, ben aralarında dururken dizleri açık. Agresif bir duruş belki ama yerinde kalmamı istediğini biliyorum.

"Keşke dün geceye geri dönebilseydik," diyor gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken. "Kaçmamalıydım."

"Hayır, kalmamalıydın," diye homurdandım. "Kalmalıydın. Benimle birlikte." "Eğer kalsaydı mı ne olurdu?" diye soruyor, ellerini Ellerini göğsüme koyuyor.

Sikim istekle inliyor, onun için o kadar sert ki, çenemi sıkıyorum. "Sana adımı haykırtırdım, Cali. Daha fazlası için yalvarmanı sağlardım."

"Şimdi yalvarabilir miyim?"

"Bu konuşma bitmedi," diyorum ona, sesim sert, kenarı sıkı. "Biliyorum."

Gözlerini kapatıyor. "Ama senin için çok ıslandım Conley. Seni istiyorum. çok kötüsün. River'a nasıl uyuduğunu sormuşsun ama bana hiç sormadın." "Peki sen nasıl uyudun, Calico?"

"Korkunç. Çok heyecanlıydım... ve seni düşünmeden edemiyordum..."

"Tam olarak ne?"

"Sikin," diye itiraf ediyor. Ellerini saçlarının arasında gezdiriyor. "Onu hiç görmedim bile."

"Kaçmamalıydın," diyorum ve kot ceketini çıkarıp bir kenara atıyorum. Sundress'inin askılarını aşağı çekiyorum, büyük yuvarlak göğüslerini serbest bırakıyorum

- Sütyen giymediği gerçeğinden tahrik oldum. "Siktir, göğüslerin çok güzel görünüyor."

Kemerimi çözerken meme uçlarıyla oynayarak onlara masaj yapıyorum. O da kotumu indirdi. Kahretsin, onun için çok sertleştirdim.

Ayağa kalkıyor, masadan kalkıyor, sonra dizlerinin üzerine çöküyor ve beni oturmam için geri itiyor. "Sana dokunabilir miyim?" diye soruyor, gözlerini yavaşça kırıştırarak.

"Siktir, bebeğim," diye inliyorum boyumu okşamaya başladığında.

"Sikeyim evet." "Bunu daha önce hiç yapmadım," diyor bana.

"Bunu berbat edemezsin," diye söz veriyorum.

Sikimi güzelce ve yavaşça okşamaya başlıyor, sonra tatlı pembe dudaklarını açıyor ve beni emmeye başlıyor, yaptığı gibi şaftımı pompalıyor. Uzunluğum çok sert ve dudaklarını etrafımda emerken, ellerimi parlak saçlarında gezdiriyorum.

"Kahretsin, bu iyi hissettiriyor." Beni emerken kalbim çarpıyor, dilini ucumun üzerinde döndürüyor, parmaklarını taşaklarımın üzerinde gezdiriyor, sanki oyuncaklarıymış gibi onlarla oynuyor. İsteddiği her şey olabilirler - yeter ki bunu durdurmasın.

Daha sert emiyor, ağzını aşağı yukarı sallıyor ve bunu yaparken çok seksi görünüyor. Göğüsleri o kadar sulu ve yuvarlak ki, açıkta, ve ben koşmak için can atıyorum

Parmaklarımı ıslak yarığının üzerinde gezdiriyorum. Gözlerimi kapatıyorum, şu anda ne kadar kaygan ve krem si olduğunu hayal ediyorum.

Beni emerken inliyor ve gözlerindeki zevki görüyorum. "Siktir, çok yaklaştım," diyorum ona. Taşaklarımı yalarken daha sert pompalıyor, Beni lanet bir kralmışım gibi emerken göğüsleri zıplıyor.

Boşaldığımda çok sertti, döllerim ağzını dolduruyor, boğazından aşağı kayıyordu. Tohumumu yutuşunu izliyorum, sikimi ağzından çekip beni pompalamaya devam ediyor. Boşalmam dünyanın en kutsal şeyiymiş gibi göğüslerinin üzerine fışkırıyor. Nefes nefese kalmıştık, tahrik olmuştuk ve arzudan perişan olmuştuk.

"Bu çok ateşli bebeğim," diye homurdanıyorum, onu ayağa kaldırıyorum ve elbisesini başının üzerinden kaldırıyorum. Calico'yu şimdi ve burada sikmem gerekiyor.

Diğer her şey bekleyebilir.

Benden önce çıplak, o lanet bir tanrıça.

Ama onu bir kraliçe gibi sikemedem önce biri kapımı çalıyor. "Conley," diye bağıyor. "Bir sorunumuz var."

BÖLÜM 8

Calico

"G Bir saniye Jaxon," diye sesleniyor Conley kapalı kapıdan.
"Herkes burada," diyor adam. "Çabuk olun."
Conley ellerini omuzlarımda gezdiriyor. "Dinle. Ben biliyorum
Senin tipin olmadığımı söyledin. Belki de ne istediğini biliyorsundur. Ama
Calico, ben seni istiyorum. Sorun şu ki, bir şeyler saklıyorsun."
"Conley... Ben de seni istiyorum.... ama her ne düşünüyorsan bu doğru
değil. Seninle oyun oynamıyordum. Sana tuzak kurmuyordum. Kaçıyordum."
"Kimden?"
"Eski sevgilimden. O kötü bir adam. Ve yeni güçlendi. River'ı almaya
çalışacağından korktum. Bu yüzden ondan çaldım... silahları... ve kaçıp onları
satmayı planlıyordum, böylece yeniden başlayabilecektik."
"Gerçek hikaye bu mu?" diye soruyor ciddiyetle ve bana bir havlu
uzatıyor. Başımı sallıyorum, o kemerini bağlarken ben de göğsümü silip
temizliyorum. Elbisemin askılarını omuzlarıma çekiyorum ve içinde
bulunduğumuz odaya daha yakından bakıyorum. Büyük bir kasa var, bir de
silah kasası. Birden içimi bir ürperti kaplıyor. Troy Conley de kim?
"Burası senin ofisin mi?" Kapıyı açarken kaşlarımı çatarak soruyorum. Bir
emlak ofisine benzemiyor. Bir barın içinde.
Midem bulanıyor.
"Bu kulübün sadece bir üyesi değilsin, değil mi?"
"Bir soru mu soruyorsun?" Conley onunla birlikte çıkmamı bekleyerek
soruyor. Yutkunuyorum, ağzımı kapalı tutuyorum.

Barın etrafına baktığımda deri ceketli, bandanalı, dövmele bir düzine adamın oturup bira içtiğini görüyorum. Manzaraya bakarken tüm vücudum donuyor. Daha önce birçok kez gördüğüm bir manzara.

"Cevaplara ihtiyacımız var!" diye bağıyor bir adam.

"Kaliforniya'da ne yaptıklarını gördüm. Her şeyi mahvettiler," diye bağıyor başka bir adam.

"Karşı koymalıyız," diyor bir başkası, yumruğunu masaya vurarak. "Ne yapacağız Troy?"

"Herkes," diye bağırır Conley. "Haydutların dün gece ne yaptığını bildiğinizi ve harekete geçmemiz gerektiğini anlıyorum."

Herkesin cevaplar için Conley'e baktığını fark ederek yutkunuyorum. O sadece bu kulübün bir üyesi değil. *O bir başkan.*

Midem bulanıyor. Bir çıkış tabelası görüyorum ve tuvalete gitmek için o tarafa yöneliyorum. Kadınlar tuvaletine girince yüzüme soğuk su çarpıyorum. Bir an Conley'nin sikini emerken, bir dakika sonra olabilecek en kötü seçeneğe kandığımı fark ediyorum.

Başka bir kadın banyoda bana katılıp sırtımı sıvazlayana ve bana bir mendil verene kadar ağladığının farkında bile değilim. "İyi misin?" diye soruyor.

"Hayır, değilim," diye itiraf ediyorum, nefesimi tutmaya çalışırken omuzlarım kalbimin atışları kadar hızlı yükselip alçalıyor.

"Ben Ruby," diyor. "Seni daha önce hiç görmedim. Çocuklardan biriyle birlikte misin?"

Başımı sallıyorum. "Hayır, arabam tamir ediliyordu ve kendimi burada buldum."

Ruby gülümsüyor. "Şansın varmış. Heartlands'in adamları dürüştür. Parçalar için seni kazıklaamazlar."

"Öyle mi? Daha önce duyduğum hiçbir MC'ye benzemiyor."

Ruby dudaklarını büktü. "Evet, ama burası farklı. Bu adamlar farklı."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Gözlerimi deviriyorum. "Mümkün değil. Bütün erkekler aynıdır."

Ruby bana dünyanın en içten gülümsemesini veriyor. "Tatlım, bu hiç de doğru değil. Adamım Ranger - kendisi yol kaptanıdır - beni en yüksek teklifi verene satılmaktan kurtardı. Bir sürü dövmesi olabilir ve gerektiğinde nasıl yumruk atacağını bilir ama neyin en önemli olduğunu da bilir."

"Evet, neymiş o?" Gözyaşlarımı silerek soruyorum.

Ruby gülümseyerek karnını ovuşturuyor. Belli belirsiz bir bebek yumrusu görüyorum. "Ben ve ikizlerimiz."

"Tebrikler," diyorum. "Ve Ranger'a güveniyorsun? İşler zorlaştığında seni terk etmeyeceğine?"

Ruby elimi sıkıyor. "Ona güveniyorum, ama bundan daha çok kendime güveniyorum. Ve Ranger'ın benim için doğru adam olduğunu biliyorum. Evet, bir motosiklet kulübünde olabilir ama bu adamlar bir yıldır temizler. Başkan Troy Conley, tanıdığım en onurlu adam. Ve benim babam da bir vaizdi."

"Conley'e saygı mı duyuyorsun?" diye sordum.

Ruby başını salladı. "O bir anomali. Bir numaralı görevinin Heartlands'deki kadın ve çocukların güvende olmasını sağlamak olduğunu söylüyor. Yani, buna nasıl saygı duymazsın?"

Conley hakkında ne kadar çok varsayımda bulunduğumu düşünerek yutkunuyorum.

İçgüdülerim ona güvenmeyi gerektiriyordu ama korkum buna engel oldu.

Onu kaybedemem çünkü geçmişim geleceğimi göremememe neden oluyor.

"Teşekkürler Ruby, ama gitmem gerek," diyerek banyodan çıkıyorum ve erkeklerin buluştuğu bara doğru hızla yürüyorum.

Haydutlara karşı nasıl harekete geçeceklerini, ne tür bir güç kullanacaklarını tartışıyorlar. Ve şimdi onların ihtiyatını anlıyorum - onlar Kanunsuzlar gibi değiller. Haydutlar çoktan silahlarını ateşleyerek gelmişlerdi. Ama bu adamlar farklı. Para ya da açgözlülükle değil, sevgiyle hareket ediyorlar.

Gözyaşlarım dökülmek için savaşıyor ama onları geri itiyorum. Şu anda güçlü olmak istiyorum. "Bir fikrim var," diyorum, o kadar adamın arasında sesim cılız çıkıyor.

Thy beni duymuyor. "Yardım edebilirim," diyorum daha yüksek sesle, Conley'ye yaklaşıyor. Hâlâ beni görmüyorlar. Sonunda sesimi yükselttim. "Haydutları nasıl alt edebileceğimizi biliyorum," diye bağıriyorum.

Hepsi bana dönüyor, Conley beni dikkatle izliyor.

"Nasıl y a n i ?" diye soruyor sert sesli ve uzun sakallı bir adam kuşkuyla.

"Başkanları Grill mi? O benim eski sevgilim. Ve bende onun istediği bir şey var."

BÖLÜM 9

Conley

"W

Sen neden bahsediyorsun?" Bir grup adamımın önünde dururken Calico'ya soruyorum. Bazı sırları olduğuna dair bir fikrim vardı - ama bu? River'ın babası benim düşmanım mı?

Başını sallıyor, ellerini sıkıyor. Ranger'ın kızı Ruby'nin bara doğru yürüdüğünü ve dinlediğini görüyorum ve diğer bazı kadınlar da erkekleriyle birlikte buradalar - Roxanne, Kristina ve Stella. Hepsinin gözlerinde ve muhtemelen kalplerinde endişe yazılı. Sevdikleri erkekleri kaybetmekten korkuyorlar.

Ben de sevdiğim kızı kaybetmekten korkuyorum.

Aşk.

İşte. Söyledim işte. Ve bu gerçek. Calico ile bir gün yetti. Bu kadın benim. Ve lanet olsun, gerçekten cehennemini yaşadı.

"Eski sevgilim Grill. Dün bir sürü silahını çaldım. Bagajımdalar. Onu hata yaptığımı, aptallık ettiğime ikna edebilirdim. Üzgün olduğumu açıklayabilir ve gelip silahları alması için onu bir yere çekebilirim."

"Sadece silahların onu gelmeye ikna edeceğini mi düşünüyorsun?" Killian soruyor. "Olabilir. Benden nefret ediyor. Benden gerçekten nefret ediyor. Belki de onu ikna edebileceğini düşünür."

Bir şekilde benden intikam almak için."

Gage elini saçlarında gezdirerek, "Bu uzak bir ihtimal," diyor. "Silahların onun için yeterli bir sebep olacağından emin değilim. Nasıl olsa gelecek."

"Ama bu bizim şartlarımızda olacak, onun değil," diyor Ranger. "Bizim lehimize çalışabilir. Bizim bölgemizde."

River ve Bulldog bara giriyor ve ben Calico'ya bakıyorum, bu gelişme hakkındaki düşüncelerini okumaya çalışıyorum. Ama o başı dik, dimdik duruyor. O güçlü ve Tanrım, onun bu yönünü seviyorum.

River boğazını temizliyor. "Yardım edebilirim," diye teklif ediyor. "Haklılar anne. Silahlar tek başına yeterli değil. Ama yıllardır onunla mahkemede mücadele ediyorsun, beni istiyor."

Calico başını sallar. "Hayır. Sen bu işe karışamazsın, River. Sen sadece bir çocuksun."

"On dört yaşındayım," diyor gururla, dimdik durarak. "Ve bunun onun gelmesini sağlayacağını biliyorum. Onu arayıp beni kaçırdığını, silahlarını aldığını söyleyebilirim. Onunla yaşamak istediğimi söyleyebilirim."

Calico alt dudağını ısıyor. "Sana bir şey olmasını istemiyorum," diyor. Bana bakıyor. "Conley, sen ne düşünüyorsun?"

"Bence oğlun neredeyse bir erkek ve iyi bir noktaya değindi. Silahlar yeterli değil. Bu işe yarayacak."

"Sonra ne olacak? Haydutlarla birlikte geldi ve siz onu soğukkanlılıkla vurdunuz mu?"

"Hayır," diyorum. "Ona şartlarımızı, bölgemizi söyleyeceğiz. Ona çalıntı silahları vereceğiz ve Heartlands bölgesine girmemesini, aksi takdirde iyi oynamayı bırakacağımızı söyleyeceğiz." Calico gözyaşlarına boğuldu ve ben ona doğru bir adım attım. Elini tutuyorum. "Her şey yoluna girecek, Cali. Söz veriyorum."

Calico'nun elini tutarken toplu bir mırıltı duyuyorum ama aldırış etmiyorum. "Bunun işe yarayacağından emin misin?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum. "Yarayacağını biliyorum."

Nefes veriyor, başıyla onaylıyor. "Bu gece. Bunu bu gece yapacağız."

"Hey, Calico," diyor Roxy. "Öğle yemeği yapmak için mutfağa gidiyoruz - yardım etmek ister misin?"

Cali'ye bir öpücük veriyorum ve sonra diğer kadınlarla birlikte uzaklaşmasını izliyorum. Killian gözlerini kısarak beni omzumdan alkışlıyor. "Bu ne zaman oldu böyle?"

Kıkırdıyorum, bu konuşma için bir biraya ihtiyacım var.

Yemekten sonra Calico'ya gezintiye çıkmak isteyip istemediğini soruyorum. Cevap vermeden önce River'a bakıyor. Bir köpek yavrusu tutuyor ve Bulldog ile konuşuyor. Gülümsüyorum ve

Cali de öyle.

"Bence iyi olacak," diyorum ona, arkasını sıvazlayarak.

"Evet, muhtemelen haklısın. Sanırım o yavru köpeklerle birlikte öldü ve cennete gitti."

"Ben de öldüm ve seninle cennete gittim."

Gözlerini deviriyor. "Haha." River'a bir süreliğine gideceğini söylemek için uzaklaşmadan önce kuru bir kahkaha attı.

"Onunla birlikte olacaksın, ha?" Ruby öğle yemeğinden kalan tabakları toplarken soruyor.

"Onun hakkında ne düşünüyorsun?" Ruby'ye sordum. Altın gibi bir kalbi olan, saçma sapan bir kadın ve ben onun kararlarına güveniyorum.

"Bence ona iyi davranacak bir erkeği hak ediyor." Gülümsüyor. "Şanslı ki sen iyi adamlardan birisin."

Bu gece bir hesaplaşmaya liderlik edeceğimiz gerçeğine rağmen gülümseyerek Calico'ya doğru yürüyorum ve elini tutuyorum. Bana hiç beklemediğim şeyler hissettiriyor - aşkı bulmak için çok geç kaldığımı sanıyordum. Ama kahretsin, onu seviyorum. Ona ihtiyacım var. Ve nasıl hissettiğimi bilmesine ihtiyacım var.

Onu bardan çıkarırken bir sürü bakışla karşılaşıyorum ama onlara aldırmiyorum. Şu anda odaklandığım tek kişi o.

Ona bir kask veriyorum, çenesinin altından takıyorum ve lanet olsun, çok tatlı görünüyor. Arkamdan bisiklete tırmanıyor, kollarını belime doluyor ve yola çıkıyoruz. Güneş çıkmış, mavi gökyüzünde yükseliyor ve beyaz bulutlar manzarayı süslüyor. Calico'nun sıcaklığını üzerimde hissetmek beni öyle bir ateşlendiriyor ki, aklıma türlü türlü ahlaksız şeyler geliyor. Onu şimdi nasıl da almak istiyorum.

Ama önce onu satılık eve götürüyorum. Öğle yemeğinden önce emlakçıyı aradım ve bizimle burada buluşacak. Cali'nin hiçbir fikri yok ve motoru sarı çiftlik evinin önüne park ettiğimde nerede olduğumuzu soruyor. "Sana mülk alıp sattığımı söylemiştim. Buraya bir göz atayım dedim. Sakıncası var mı?"

Başını sallıyor. "Hayır, kulağa eğlenceli geliyor." Daha önce birlikte çalıştığım Mila adlı emlakçıya doğru yürürken elini tutuyorum. Genç ve hevesli biri - ve Calico'ya hemen ısınıyor.

"Bu mülk harika. Buraya bayılacaksınız," diyor Mila bizi ön kapıya doğru götürürken.

Cali sadece gülümsüyor, parmaklarını parmaklarımin arasından geçiriyor. Fuayeden geçip büyük çiftlik evinin içinden geçerken ne hayal ettiğini merak ediyorum.

Porselen lavabolu mutfak, ikinci kattaki yatak odalarına çıkan ahşap merdivenleri tırmanırken.

Kendini burada benimle hayal mi ediyor? Yoksa daha dün tanıştığımızı düşünürsek, bu onun için çok mu fazla?

Benim için fazla değil, ama onu korkutmak istemiyorum, özellikle de hayatı boyunca ne kadar zor bir yolda olduğunu biliyorken.

Grill gibi bir adamla birlikte olması kalbimi kırıyor. Sadece alan ve asla vermeyen bir adamla. River'a o tatlı genç adam gibi davranmak yerine kötü davranan bir adam. Onlar daha iyisini hak ediyor. Ve Tanrı adına, onlara daha iyisini verecek kişi ben olmak istiyorum.

Merdivenin tepesine vardığımızda Mila, "İkinizin biraz etrafı kurcalamanıza izin vereceğim," diyor. "Anahtarları mutfak tezgahının üzerine bırakacağım. Bu işte iyi olduğunu biliyorum Troy. Onları daha sonra ofisime bırakır mısın?"

"Teşekkürler Mila. Ona tüm araziye ve ek binaları göstermek isteyeceğim, bu yüzden biraz zamanımız olabilir."

"Endişelenme," diyor sıcak bir şekilde. "Acele etme. Ciddiyim, keşfedilecek üç kat ve bir bodrum var."

O ayrılıyor ve ben Calico ile yalnız kalıyorum, aile fotoğraflarıyla dolu olduğunu hayal edebildiğim uzun bir koridora bakıyorum. "Ne düşünüyorsun?" Pencere kenarları, gömme kitap rafları ve dolapları olan yatak odalarından geçerken ona soruyorum.

"Bunun küçük kızların hayalini kurduğu türden bir ev olduğunu düşünüyorum. Anne of Green Gables ya da onun gibi bir şey."

Gülümsüyorum. "Biz çocukken kız kardeşim o kitapları çok severdi." "Kız kardeşin mi var?" diye soruyor.

"Evet, Tammy kocası Oscar'la birlikte Idaho'da yaşıyor. Çiftçilikle ilgili her şeyi seviyorlar. Yeğenlerim Jolie ve Cora şu anda yirmili yaşlarındalar. Killian ve karısı dışında tek ailem onlar."

"Benim sadece River'ım var. Beni büyükannem büyüttü ama o vefat etti." "Gerçekten de her şeyi kendi başına yapıyorsun, değil mi?"

"Sen de öyle. Yani Heartlands dışında hiç yardım almadın."

Omuz silktim. "Çocukken Killian'ı yazları kuzenleriyle geçirmesi için gönderirdim. Tammy ona her zaman kucak açardı. O benim güvenlik ağımdı, biliyor musun? Sen buna hiç sahip olmadın Cali. Ve bu beni öldürüyor."

"Ben bir savaşçıyım Conley," diyor gülümseyerek. "Hayatta daha kolay bir yolum olmasını dilediğim zamanlar oldu elbette, ama sonra River'a baktım ve çok şanslı olduğumu anladım."

"Daha fazla çocuk mu istiyorsun?" Koridorun sonundaki merdivenlerden daha küçük bir kata çıkarken soruyorum. Sadece yenilenmiş bir banyosu olan bir ana süit var.

"Bazen şimdi bir bebek sahibi olmanın nasıl bir şey olacağını merak ediyorum. Bir eşim, bir evim olsaydı, finansal olarak güvende olsaydım."

Kıkırdıyorum. "Ben yaşlı bir adamım ama bunu ben de merak ediyorum." "Gerçekten mi?" Dudaklarını yalıyor.

"Gerçekten o kadar yaşlı mıyım?"

Başını sallıyor. "Hayır. Bence sen tam olarak haklısın." Ellerini göğsümde gezdiriyor ve ben de onu kendime çekip sertçe öpüyorum.

BÖLÜM 10

Calico

W

Evin boş olduğunu bilmemize rağmen yatak odasının kapısını kapatıyoruz. Conley ile tanıştığımдан beri beklediğim an geldi. Bana baktığında, bir şey görüyorum.

Daha önce kendim için hiç hayal etmediğim bir gelecek. Tamamlanmış. Mutlu. Umutla dolu.

Ve o bana baktığında.... Yemin ederim o da görüyor.

"Seni seviyorum," diyor ellerini sırtımda gezdirerek. "Yeni tanıştığımızı biliyorum ama seviyorum bebeğim."

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum. Gözyaşlarım sel oldu. Hayatım boyunca duymayı arzuladığım kelimeler bunlar. Ama korkuyorum. Tekrar incinmekten, yalnız kalmaktan korkuyorum.

"Sözlerimde hiçbir koşul yok," diyor bana usulca. "Ama doğrular."

Gözlerimi açıyorum. Nasırlı başparmağıyla gözyaşlarımı siliyor. "Ben de seni seviyorum Troy Conley."

"Bunu duymak gerçekten çok güzel bebeğim," diye homurdanıyor ve ellerini elbisemin eteğinin altından geçirip omuzlarımın üzerinden yukarı kaldırıyor. Önünde bir çift külottan başka bir şey olmadan duruyorum ve onu yırtıp atmasını, beni kalbi, zihni, vücudu, ruhu yapmasını istiyorum. Her şeyimle.

Külotumu kalçalarımaya doğru itiyor. "Amını çıplak görmek istiyorum bebeğim."

Kemerini çözdüm, açtım, istiyordum. Çabucak soyunuyor, göğsü yontulmuş, pazıları kaslarla yırtılmış. Yine de siki... daha önce olduğu gibi nefesimi kesiyor. Bu sefer sadece emmeyi hayal etmiyorum.

- Bu sefer onu amımın içinde hayal ediyorum ve nasıl çalışacağını merak ediyorum.

"Çok büyük."

"Hepsi senin için, Cali. Hepsi senin zevkin için."

Oda boş ama tenimiz ve terimiz dışında hiçbir şeye ihtiyacımız yok. Ellerini çıplak tenimde gezdiriyor, göğüslerime masaj yapıyor, meme ucumu güzelce ve sertçe emiyor. Kukum onun için damlıyor ve elini tutup beni ne kadar ateşlendirdiğini gösteriyorum.

"Senin için çok ıslağım" diye inliyorum. "Beni dün gece yaptığın gibi boşalt." "Oh, seni her gece boşaltacağım, anlaşıldı mı?" Başımı sallıyorum, parmakları

amımın içine bastırıyor. Beni usulca parmaklamaya başladı. "Seni açmam gerekiyor, anladın mı? Bunun için dar deliğinin biraz ısınmaya ihtiyacı olduğunu biliyorum."

Şaftını tutuyorum, yavaşça pompalıyorum, parmaklarının içimdeki hissiyle sarhoş oluyorum, beni açıyorum, zevkle inletiyorum.

Yere uzanıyoruz ve dizlerimi açıyor, ağzını kıvrımlarıma daldırıyor, ben onun için damlarken beni yalıyor. Dağınık çenesi iç uyluklarımı gıcıkıyor ve sırtımı kamburlaştırıyor, bunun bana hissettirdiklerini seviyorum. Sanki onunmuşum gibi.

O beni seviyor.

Ben de onu
seviyorum.

Böyle bir zamanda onun gibi bir adama sahip olduğum için gerçekten çok şanslı mıyım? Her şeyi kaybettiğimi düşündüğümde? Bilinmeyen bir geleceğe doğru kaçarken?

Şimdi, topraklanmış, tutulmuş hissediyorum. Elini daha derine soktuğunda inliyorum ve daha fazlası için ona yalvarırken dizlerimin bağı çözülüyor.

"Conley, evet, evet!" Üzerime sıcak hava üflerken rahatlayarak haykırıyorum, klitorisim yanıyor. Ona karşı boşalıyorum ve tüm vücudum uzun zamandır ilk kez uyanıyor, ağlamaya başlıyorum. "İyi misin bebeğim?" diye soruyor, üzerime eğilmiş, gözlerinde endişe yazılı.

Bu güçlü, sağlam adam benim için endişeleniyor ve bu kalbimi eritiyor. Nasıl bu kadar şanslı olabildim?

"Bu mutluluk gözyaşları, Troy."

"Troy mu? Bana daha önce böyle seslendiğini sanmıyorum."

Kalın sikini ait olduğu tek yere buyur ederken gülümsüyorum. İçimde gömülü. "Bazı nedenlerden dolayı pek uymuyor. Ama sana bir lakap bulmam lazım."

"Öyle mi?" diye sırtıyor. "Bana ne istersen diyebilirsin."

"Sana baba diyebilirim." Beni doldurmaya başladığında inliyorum.

"Kahretsin, bu çok ateşli. Ve lanet olsun, amın çok sıkı," diye homurdanıyor içime girerken.

"Senin için çok sıkı. Amımın senin bakımına ihtiyacı var, baba. Lütfen." "Sana ihtiyacın olan her şeyi vereceğim bebeğim. Tam burada, hemen şimdi."

Bana karşı hareket ediyor, meme uçlarımı emiyor, boynumu öpüyor ve tenimi o kadar sıcak yapıyor ki bu odadan hiç çıkmak istemiyorum. "Siktir, amın mükemmel."

"Durma," diye yalvarıyorum. "Beni tekrar boşalt, şimdi."

Dudakları dudaklarımla buluşuyor ve öpücük kalbimi ağzına kadar dolduruyor, taşıyor ve o gözyaşları tekrar dökülmeye başlıyor. Uzun zamandır içimde çok fazla şey tuttum ve şimdi taşıdığım yüklerin bir kısmını almak isteyen bir adamım var. Yükümü hafifletmek için ve bu beni daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde değerli hissettiriyor.

Birlikte hareket ediyoruz, kalbim onun kalbine karşı atıyor ve onun aleti beni tamamlanmış hissettirecek şekilde dolduruyor. "Boşalacağım bebeğim," diyor eliyle yanağımı kavrayarak. Sırtım yıpranmış ahşap zemine dayalı ama o beni kucaklıyor ve kendimi çok güzel, çok sevilmiş hissediyorum.

Tohumu içime girdiğinde nefesim kesiliyor, güç ve zevk o kadar ani, o kadar derin ki. "Oh Tanrım," diye inliyorum, tekrar boşalıyorum, vermesi gereken her şeyi alıyorum. Çıglıklarımı tutamıyorum ve o da benden bunu istemiyor. Conley hem şefkatli hem de ateş dolu gözlerle bana bakıyor.

"Seni seviyorum Cali," diyor bana tekrar.

Kollarımı boynuna doluyorum, sonra onu sırt üstü yatırıyorum. Motorcu babama amımın arzuladığı şekilde binmeden bu odadan çıkamam.

"Kahretsin, üstümde çok iyi görünüyorsun." Kıcıma şaplak atıyor ve ben de bu hissin tadını çıkarıyorum. Dönüyorum, horozunu güzel ve hazır hale getirmem gerekiyor ve ona kıcımı sunuyorum. "Siktir, bebeğim, bu cennet."

Yüzüne oturuyorum, amım damlıyor ve şişiyor, bana verebileceği her şeye hazırım. Her şeye. Hepsini istiyorum. O da istiyor. Şaftını okşamaya başladığımda, dokunuşumun altında sertleşiyor ve ağzımı açıyorum, çelik çubuğunu tekrar emmek için açgözlüyüm. Bu sefer çok daha iyi çünkü ben onu tamamen içime alırken ağzı amıma sürtünüyor.

O beni yalarken ben onun için boşalıyorum ve o da ağzını deliğime gömüyor, yalıyor, fiskeliyor ve beni inletiyor. Şimdi beni parmaklarken bir sonraki seviye sıcaklık ve kıcımı çok hafifçe kaldırıyorum, ona amıma daha fazla erişim sağlıyorum.

Her şeyimi istiyor, başımı aşağı yukarı sallayıp etli sikini hak ettiği şekilde alırken beni derinlemesine, sertçe parmaklıyor. O benim babam. Benim erkeğim ve onun boşalmasının tenimin her santimine damlamasını istiyorum. Tepeden tırnağa onunla kaplanmak istiyorum.

Beni parmaklarken "Daha sert boşalmamı sağla" diye inliyorum.

Dediğimi yapıyor, beni dizlerimin üzerine yatırıyor ve kalın, sert siki arkadan amıma giriyor. O kadar kalın, o kadar büyük ki içime girdiğinde nefes nefese kalıyorum, avuçlarımı parkeye bastırıyorum, bu anın bütün gün sürmesini istiyorum. Bütün gece. Sonsuza kadar.

"Siktir, bebeğim," diye homurdanıyor içime girerken. Çok iyi hissettiriyor, beni arzuladığım şekilde alırken taşakları amıma çarpıyor - tamamen.

"İçime gel," diye yalvarıyorum. "Lütfen baba!"

Geliyor. O kadar sert, o kadar hızlı boşalıyor ki titriyorum, dizlerimin bağı çözülüyor ve beni kaldırıyor, siki sertleşmiş ve boşalmış, amım şişmiş ve sadece onunki. Beni banyoya taşıyor, duşu açıyor, devasa küvet odada bir şaheser. Hiç böyle bir küvet görmemiştim. Tasarım olarak eski moda ama on dokuzuncu yüzyıldan kalma tipik bir küvetten çok daha büyük.

"Sana banyo yaptırayım bebeğim," diyor. Ve kalbim eriyor. Küvetin dolmasını beklerken beni kollarına alıyor, kalplerimiz hızla atıyor ve bedenim sadece ona ait.

Küvetin dolmasını sessizce izliyoruz ve sonra beni ılık suyun içine bırakıyor, başımdan aşağı su dökmek için bir sürahi kullanıyor. Kendimi bir prenses gibi, değerli bir kadın gibi hissediyorum. Bir şişe sabun var ve ellerini köpürterek kollarımı, omuzlarımı, sırtımı yıkıyor.

"Burada benimle olmana ihtiyacım var," diyorum dudaklarımı yalayarak. Banyoya bakıyoruz ve iki kişilik yaptırabileceğimize karar veriyoruz.

Banyoya giriyor, uzun aleti sert ve muhtaç, onu kendime çekiyorum, bacaklarım etrafını sarıyor, su ılık, kalplerimiz sıcak ve aşkımız bizi çevreliyor.

Tekrar içime boşalıyor. Bu sefer yavaş ve yumuşak, gözlerimi kapatıyorum.

Başka bir dilek tutuyorum.

Tek gecelik fanteziyi unutun - bu sefer sonsuza dek diliyorum.

BÖLÜM 11

Conley

Bevdeki tüm köşe ve bucaklara baktığımızda, ahır ve üç bölmeli garajı gezdiğimizde, Calico ve ben kurulandık ve günün bir sonraki bölümü için hazırız.

Ne bekleyeceğimizi bilmek zor, ama çiftlik evinin ön verandasında oturup ayrılmaya hazırlanırken ona nasıl olduğunu soruyorum.

"Endişeliyim," diyor uzun saçlarını örerken. "İşlerin ters gitmesini ve kimseyi kaybetmek istemiyorum."

"Seni ve River'ı koruyacağım," diyorum onu kollarımla sararak. "Grill beni hamile bıraktığında, bunun nedeni romantik bir ilişkimiz olması değildi.

aşk ilişkisi. Henüz on yedi yaşındaydım ve o beni zorla hayatıma soktu. O zamanlar çok güçlü değildim," diyorum ona. "Zayıftım ve Grill de bunu kullandı. Beni sevdiğini sanıyordum ama bu aşk değildi. Yakınından bile geçmedi."

"Peki seni incitti mi?"

"Her şeyden çok zihinsel tacizdi. Hamile kaldıktan sonra onların dünyasının bir parçası olamayacağımı biliyordum. Bu yüzden asla bir kulüp kızı olamadım. Ve Grill bundan nefret ediyordu. Benim kumdaki çizgim."

"Ama yine de velayeti istedi?"

"Bu onun için bir gurur meselesiydi. River'ın onun olduğunu biliyordu - çünkü başka kimseyle yatmadım. Ve benim yargılayıcı bir sürtük olduğumu düşünüyordu. Ama o ortama bir bebek getirmek istemedim."

"Neden Wells City'de kaldınız?"

"Uzun bir süre büyükannemin karavanında yaşadım ama o öldükten sonra banka karavana el koydu. O sırada River ilkokula gidiyordu ve benim de çamaşırhanede yönetici olarak çalıştığım bir işim vardı. İşe ve okuluna yakın bir daireyi karşılayabilirdim, ancak yeni bir eve başlamak için paramın olacağını düşünmüyordum.

her yerde." Başını sallıyor. "Bunca zaman sonra, yine de gitmek için silahlarını çalmak zorunda kaldım."

"Yapman gerekeni yaptın bebeğim," diyorum ona daha sıkı sarılarak.

"Bana bakıp zayıf olduğumu düşünmüyorsun değil mi?" diye soruyor.

"Hayır. Sana bakıyorum ve hayatta kalan biri olduğunu düşünüyorum."

Dudaklarını yalıyor. "Hayatım boyunca neredeydin Conley?" "Eve dönmeni bekliyordum."

Onu tekrar öpüyorum ve öpücük boyunca gülümsüyor, gözleri artık benimkilerin anlamını aramıyor - şimdi bana kolay kolay vermediğini bildiğim bir güvenle bakıyor.

Bunu bana teklif etmesi kendimi lanet olası bir kral gibi hissettiriyor. Elini tutuyorum ve bisiklete kadar ona rehberlik ediyorum. Arkamdan bindi ve ben motoru çalıştırmadan önce bana bir şey uzattı.

"Nedir bu?" Avucumu açarak sordum. Külotu. Omzumun üzerinden bakarak bir ısıklık çaldım. "Siktir, bebeğim. Çıplak bir amla bisikletime mi biniyorsun?"

Dudaklarını yalıyor. "Titreşim beni azdırıyor ve senin derinin üzerine boşalmak istiyorum."

"Gitmen gereken bir yer varsa böyle konuşamazsın bebeğim."

Gözlerini kaldırıyor. "Oh, gitmeden önce beni bir kez daha becermek ister misin?"

Bisikletten iniyorum ve onu belinden kavırıyorum. Kıkırdıyor ve bu çok seksi. Bisikletimin üzerindeki çıplak amını düşündükçe sikim sertleşiyor. Ama bara geri dönmekten önce onu bir kez daha doldurmam gerekiyor. Sikimin onun, amının da benim olduğuna dair aklında hiçbir şüphe kalmadığından emin olmalıyım.

Onu omzuma atıyorum, evin arkasına taşıyorum ve çiftlik evinin duvarına doğru itiyorum. Sikimi çıkarıyorum ve kızımın aşağı kaymasına izin veriyorum, istediği gibi bana karşı batıyor.

O küçük pis bir şey ve beni istemesine bayılıyorum. "Amin benim, anlaşıldı mı?"

Başını sallıyor, ben tatlı deliğinin derinliklerine doğru iterken nefes nefese kalıyor. İnliyor, ben onu boşaltırken adımı haykırıyor. "İşte böyle, bırak gitsin bebeğim. Bana nasıl hissettiğini söyle."

"Sen benim babamsın. Başka kimse değil." "Dar amımı çok sertleştiriyorsun."

"Benim için gel o zaman bebeğim. Hemen şimdi gel."

"Doldur beni," diye yalvarıyor. "Tohumunla. Beni senin yap."

"Seni hamile bırakacağım, tatlım. Rahmini tohumlarımla dolduracağım. Anladın mı?"

"Yap hadi. Beni sonsuza dek senin yap Conley," diye inliyor, sırtını duvara dayamış, kraliçe gibi üzerime biniyor. Sert. Sert, çok sert, amcığı kalın sikimin etrafında kayıyor, tatlı kremi uyluklarından aşağı kayıyor ve boşalmasına bayılıyorum. Şimdi o azgın küçük şey gibi fişkırıyor.

Kahretsin, durmak istemiyorum, ama derin ve sert bir şekilde boşaldığımda nefes nefese kalıyor ve kulağına homurdanıyorum. "Artık benimsin. Bunu hiçbir şey değiştiremez. Asla."

Sözlerime kulak vererek itaatkâr bir şekilde başını sallıyor. Onu sertçe öpüyorum, sonra tatlı, kıvrımlı kıkına şaplak atıyorum. "Şimdi bisikletime bin bebeğim ve tüm yolculuk boyunca yine benim sikimin seni siktiğini düşünebilirsin."

Gülümsüyor, kolları bana sarılmış, bacakları da öyle. Sanki canı pahasına tutunuyor. "Seni çok seviyorum," diye mırıldanıyor. "Ve yolculuk boyunca sadece sikini düşünmekle kalmayacağım, onun düşüncesiyle de boşalacağım."

Bara vardığımızda, Calico Grill'i hoparlörden ararken Jaxon ve ben beklemedeyiz. River da burada.

"Grill? Benim. Calico."

"Ne sikime arıyorsun?" diye homurdanıyor.

"Şehirden ayrıldım."

"Ne yaptın?" diye bağırır.

"Kaçıyordum. River için gelme fikrinden nefret ediyordum."

"Oğlumu da yanında mı götürdün?"

"Evet... ve bazı başka şeyleri de." "Ne gibi şeyler?"

Calico derin bir nefes alarak alt dudağını ısırır. "Depodaki silahları biliyor musun?"

"Ne olmuş onlara?"

"Bir hata yaptım Grill. Onları biraz para için satabileceğimi düşünerek aldım."

"Bütün bunları bana neden anlatıyorsun?" diye soruyor.

"Araba bozuldu, Seneca'da bir moteldeyim. Yaklaşık yüz mil uzakta. Otoyolun kenarındayken ne kadar aptal olduğumu fark ettim. River'ı istiyordun ve bu konuda sana karşı çıkmamalıydım. Çünkü Grill, hiçbir şeyim yok. Param yok, imkanım yok-"

"Silahlarım hariç, seni küçük sürtük."

"Biliyorum. Özür dilerim. Gelip bizi alman gerekiyor, silahları alabilirsin. Artık savaşmak istemiyorum."

"Neden fikrini değiştirdin?" diye soruyor. "On dört yıldır benimle uğraşıyorsun ve şimdi yardımımı mı istiyorsun?"

"Her şeyi berbat ettim," diyor elini alnında gezdirerek. "Beni affeder misin lütfen?"

"Zulamı aldığına inanamıyorum."

"Biliyorum... Düşünmüyordum..."

"Ve River seninle mi?"

Başını sallıyor. "Babana selam söyle."

"Baba mı?" River sesinin titrediğini söylüyor. "Annem deliriyor. Beni gelmeye zorladı, nereye gittiğimizi söylemeden... Gel beni al."

"Siktir, tamam. Zaten bu gece o tarafa gidiyordum." "Neden?"

River soruyor.

"Önemli bir şey değil. Ama lanet olsun, annen tam bir baş belası."

"Biliyorum, belki seninle yaşayabilirim?"

Grill homurdanır. "Evet, belki de adam olup ata binmeye başlayabilirsin. Annen bir oğul yetiştirmek hakkında hiçbir şey bilmiyor."

Çenemi sıkıyorum, telefonu Calico'nun elinden çekip almak ve Grill'e aklımdan geçenleri söylemek istiyorum. Ama kendimi tutuyorum. Calico ve River, Grill'i istediğimiz yere götürmek için kelimelerden başka bir şey söylemiyorlar.

Doksan dakika içinde Highway Motel'de buluşmak üzere bir plan yapıyorlar ve Calico ile River artık çalışır durumdaki arabalarına biniyorlar. Heartlands'in adamları ve ben bisikletlerimizle arkadan takip ediyoruz.

Motele vardığımızda, arazinin her tarafına dağıldık, kanun kaçaklarının gelmesini bekleyerek uygun bir gözetleme yaptık. Resepsiyondaki kadına bu gecelik kapatması gerektiğini söyledim ve beni dinleyecek kadar korkmuş görünüyordu.

"Peki ya diğer konuklar?" diye soruyor. "Yaklaşık altı misafirimiz var."

"Onlara caddenin karşısındaki lokantaya gitmelerini söyleriz," diye açıklıyorum. "Bu işe yarar mı?"

"Polisleri arayalım mı?" diye soruyor.

Sırıtırıyorum. "Tabii ki hayır. Heartlands'in adamları kanun kaçaklarıyla herkesten daha iyi başa çıkabilir."

"Haydutlar mı?" diyor kaşlarını kaldırarak. "Kahretsin." Çantasını kaptığı gibi ofisten dışarı çıkar.

Motel temizlendikten sonra arabaların ve duvarların arkasına geçiyoruz. Kanunsuzlar ortaya çıktığında saklandığımız yerden çıkacağız ve üstün olanın biz olmamız daha iyi.

"İyi misin, Cali?" Elimi sırtının küçük kısmına koyarak soruyorum. "Korkuyorum ama iyiyim," diye fısıldıyor.

"Bu iş bittiğinde bizi bekleyen koca bir hayat var, tamam mı bebeğim?"

Başını sallıyor, gözyaşlarını geri kırıyor. "Seni seviyorum."

"Güzel, çünkü ben de seni seviyorum." Onu sertçe öpüyorum. "Şimdi git o Grill denen pislige nasıl biri olduğunu göster."

BÖLÜM 12

Calico

W

Grill altı adam ve bir kamyonla otoparka girdiğinde adamları tanıdım. Yıllar boyunca River'ın velayeti için Grill ile uğraşırken sağ kollarının kimler olduğunu öğrendim.

öyle. Ve şimdi bu kulübü o yönettiğine göre, ona her zamankinden daha fazla bağlı olduklarını anlıyorum.

Bu kadar zalim bir adam nasıl güç sahibi olabilir? Bu adil değil, doğru değil. Ama tüm bunlar değişmek üzere.

Çünkü artık Heartlands'in erkekleri benim tarafımda ve ben yalnız değilim. Bir daha asla yalnız olmayacağım.

"Sen gerçekten de lanet olası bir iş parçasısın, değil mi Calico? Senin iffetsiz amcığının siktiğime hâlâ inanamıyorum."

Çenemi sıkıyorum, duygusal değil - bu adamdan tamamen iğreniyorum. "Yeter, Grill. Kavga etmek istemiyorum."

"Ne istiyorsun? Benim malımı çaldığın için seni karşılıksız affedeceğimi mi sanıyorsun?"

"Ne tür bir karşılık bekliyorsun?" diye sordum. Motelin otoparkında duruyoruz, arabam arkamda. Haydutlar motorlarından inmişler ve etrafımda dönüyorlar.

"Adamlarım uzun bir yolculuk yaptı. Neden önce seni bir motel odasına götürüp biraz eğlenmiyorlar? Sonra ödeşmeyi konuşuruz."

Midem geri tepiyor. "Ben senin oyuncağın değilim. Hiç olmadım."

"Senin sevişmeye ihtiyacın var, tatlım. Senin sorunun bu. Rahatlanan lazım. Her zaman çok ata biniyorsun. Sana bu konuda yardım edeceğim." Sırıttıyor, gözleri de kalbi gibi karanlık. "Haydi çocuklar, yaşlı kadınıma küçük bir toplu seks yapın."

Titremeye başladım. Conley'nin burada olduğunu biliyorum ama mecbur kalmadıkça ateş etmek istemiyor. Dudağımı ısırarak, bir çözüm için dua ediyorum.

Ben hayır diyemeden River geldi, silahını kaldırmış otoparkta yürüyor. "Annemle böyle konuşma," diye bağıyor. Erkek olmaya çalışan bir çocuk o. Nefesim kesiliyor.

"River!" Bunun dayanamayacağım bir kayıpla bitmesinden korkarak ağlıyorum. "Sen kim olduğunu sanıyorsun?" Izgara oğluma hırlıyor. River ayağa kalktı

Titriyordu, yüzünden ter akıyordu. Elleri bir tabancanın etrafında kenetlenmişti. Bagajdan almış olması gereken bir silah. Kalbim, onu sevecek bir baba isterken Grill gibi bir adamla karşılaştığı için duyduğu acıya acıyor.

"Seninle işim bitti," diye bağıyor.

"Benim de seninle işim çok uzun zamandır bitti." Grill bir silah çıkardı ve tetiği çekti. Her şey o kadar hızlı oluyor ki, gözümü kırıp kaçırabilirdim - ama sonra Conley, River'ın önüne atlıyor ve Grill'e doğru ateş ediyor.

İki adam da yere düştü. Oğlumu hedef alan kurşun arabanın arkasına isabet ediyor ve ben döndüğümde Conley'nin silahından çıkan kurşunun Grill'in tam kalbine isabet ettiğini görüyorum.

Grill yerde topallayarak yatarken etrafında kan birikiyor. Haydutlar öfkeli, bağıyorlar ve dövüşmeye hazırlar, ama Heartlands'in adamları ellerinde silahlarıyla ışığa çıkıyorlar.

Haydutlar Grill'in etrafında toplanır ama onun öldüğü açıktır. Ölmüştür. Ve bu pişmanlık duymadığım bir ölüm. Oğlunu öldürmeye çalıştı. Oğlumuzu.

Gözlerim doluyor, Grill'i kaybettığım için değil, River'ın artık hayatı boyunca taşıyacağı acı için, babasının istediği şeyi elde etmek için onu öldürmeye razı olduğunu bildiği için: güç.

Conley ayağa kalktı, ellerini kaldırdı. "Dinleyin, bu savaş yeterince uzun sürdü. Bir çocuk vuruldu. Geçmişte ne yapmış olursanız olun, bir çocuğun kimsenin gazabına uğraması için hiçbir neden yok. Eğer babaların oğullarını öldürmesini istiyorsanız, misillemeye hazır olsanız iyi edersiniz. Ama bir çizgi çizmek, bölgenizi işaretlemek ve ona sadık kalmak istiyorsanız, o zaman konuşabiliriz."

Bir adam konuşur. "Ben Gölge ve birkaç yıldır Haydutlar'la birlikte at sürüyorum. Grill ve Gunnar'ın kirli işler çevirmeyi sevdiğini biliyoruz ama çoğumuzun bu işlerle işi bitti."

"Öyle mi?" Gage soruyor. "Bizi geçmediğinizi nereden bileceğiz?"

"Bilmiyorsunuz," diyor Shadow. "Elimdeki tek şey sözüm. Bahse girerim bunun çok değerli olduğunu düşünüyorsunuzdur. Her şeyi aynı şekilde görmemize gerek yok."

bazı şeylerin Mavi Şeytan bölgesinin sınırlarını aştığını biliyorum."

Derin bir nefes aldım. Haydutların sapkın olduğunu biliyorum... ama Nevada'nın doğusundaki Mavi Şeytanlar pisliğin farklı bir seviyesi. Onları düşünmek bile tüylerimi diken diken ediyor. Yıllar boyunca hikayeler duydum - seks kulüpleri ve genelevleri var ve sadece uyuşturucu taşımıyorlar. Bir metamfetamin laboratuvarları var ve sattıkları malı üretiyorlar.

"Peki ne öneriyorsunuz?" Conley soruyor. "Çünkü Kaliforniya şubesinde yaptığın şey işe yaramayacak. Anladınız mı?"

Haydutlar homurdanıyor, anlaşılmış gibi görünüyorlar. Shadow, "Sizin gibi temize çıkmaya niyetimiz yok," diyor. "Paramızı kumara bağladık ve şu anda bunun peşinde değiliz. Ama sizin bölgenize girmeyeceğimize dair söz vererek bir destek yaması takacağız."

"Bunu neden yapasınız ki?" Gage soruyor. "Neden bizi baskın kulüp olarak kabul ediyorsunuz?"

Shadow bir elini çenesinde gezdiriyor. "Çünkü bizim de kadınlarımız ve çocuklarımız var. Sizin gibi olmayabiliriz - biz her şeyin içine etmeyi daha çok seviyoruz - ama bu konuda hemfikiriz. Kadınlarımız bizim kavgamız yüzünden kaybedilemez."

Hayranlıkla dinledim. Hayatımda hiç Haydutlar'dan erkeklerin kadınları ve çocukları için böyle dik durduklarını duyacağımı düşünmemiştim. River yanımda duruyor ve gözleri benimkilerle buluşuyor. Keşke farklı bir liderlik çağında büyüseydi.

River'ı kollarıma çektim. Adamlar aralarındaki anlaşmazlığı çözüyorlar ama benim oğlumun iyi olduğundan emin olmam gerekiyor. "River." Başımı sallıyorum. "Seni kaybedeceğimi sandım."

"Ona karşı koymak zorundaydım anne. Karşı çıkmasaydım hayatım boyunca kendimden nefret ederdim."

"O öldü." Yerde yatan Grill'e bakıyorum. "O kadar uzun süre ondan korkarak yaşadım ki... ve şimdi..."

River Conley'e bakar. "Artık yeni bir adamın var, ha? Benim için kurşun yiyebilecek biri."

"Ne düşünüyorsun, ben ve o hakkında... bizim hakkımızda?"

River saçlarını alnından itiyor. Benden uzun olmasından nefret ediyorum. Yaz biter bitmez liseye başlayacak... ve benim onun büyümesine sadece birkaç yılım kaldı.

"Bence mutlu olmayı hak ediyorsun anne."

River bana sarıldı. Küçük bir çocukken bana sarıldığı gibi, iki koluyla, sıkıca. Yanağına bir öpücük konduruyorum, itiraz etmiyor. Az önce babasının ölümünü izledi, şimdi numara yapma zamanı değil. Bu dünyada en önemli olan şeye sıkıca tutunmanın zamanı.

"Seni seviyorum, River. İyi günde kötü günde bana güvendiğin için teşekkür ederim. Her şeye rağmen beni sevdiğin için." Gözyaşlarımı geri kırıyorum. "Seni doğurduğumda ben de daha çocuktum ve hatalar yaptığımı biliyorum ama Tanrı biliyor ya, sen onlardan biri değildin."

BÖLÜM 13

Conley

W BBQ'yu alıyorum ve yolculuk boyunca bir gözüm Calico'da. River'la birlikte hemen arkamda, arabalarının içinde, tüm dünyevi eşyalarını taşıyorlar.

Ve şimdi eve geliyorlar.

Motelin otoparkından ayrılmadan önce Killian'a planlarımı anlattım. Grill için bir ambulans çağrıldı ama o zamana kadar hepimiz olanları kabullenmiştik. Bir ateşkes yapıldı ve kanun kaçakları artık bizim sorunumuz değil. Aksine, onlar bizim kardeşlerimiz.

Eve vardığımda Calico'nun paketleri taşımasına yardım ettim ve ona ve River'a evimi gösterdim. River'a "Misafir odasında uyuyabilirsiniz," diyorum. Başını sallayıp sırt çantasını çift kişilik yatağın üzerine bırakıyor.

"Ev hakkında ne düşünüyorsun?" Calico'ya soruyorum ve mutfakta akşam yemeğini paketinden çıkarıyoruz. River bir tabağa uzanıp göğüs eti ve mısır ekmeği alıyor, büyüyen bir çocuk.

"Sanırım beklediğimden çok daha normal."

Homurdanıyorum. "Bu da ne demek oluyor? Deri ceket giyiyorum ve dövmelemlerim var diye köhne bir yerim mi olmalı?"

Yanakları kızardı. "Üzgünüm, sadece kanun kaçaklarının nasıl yaşadığını biliyorum... Böyle değildi." Deri kanepeme ve koltuklarıma, duvara monte edilmiş televizyonuma ve yeni aletlerle donatılmış mutfığıma bakıyor.

"Evet, böyle bir yerleşkeleri vardı ve korkunçtu," diyor River. "Babam beni birkaç kez oraya götürdü ve annem hep kızdı."

"Sana göz kulak oluyordu. Ona sahip olduğun için şanslısın," diyorum. River saygıyla başını sallıyor. "Biliyorum."

"Heartlands böyle yönetilmiyor, en azından artık öyle değil. Kendimize çeki düzen veriyoruz çünkü adamlarımın çoğunun artık ailesi var."

"Şanslılar," diyor River, "senin gibi bir liderleri olduğu için."

Bu genç çocuğun sözlerinin ne kadar anlamlı olduğunu bildiğini sanmıyorum. Bu kulübe liderlik etmek için doğru adam olup olmadığını merak ettim, özellikle de bazı insanlar hala daha alçakça para kazanma beklentilerimize geri dönmemiz gerektiğini düşünürken - ama River'ın şimdi bana bakışı, karanlık yan işleri geride bırakmamı istiyor. Belki artık benim de bir ailem vardır.

Umarım öyledir.

Yemeği hazırlarken kapı çalındı. Gelen Bulldog'du. "Hey, böldüğüm için özür dilerim," diyor ben kapıyı tutarken. "Ama

River bir şey unuttu."

River, Calico ile fuayeye doğru yürür. Bulldog elinde bir köpek yavrusu tutmaktadır.

"Bu senin, değil mi?" Bulldog soruyor. "Kulağında bir leke var." River sırtarak onu fedaiden alıyor. "Evet, benim favorimdi."

Onu göğsüne yaslıyor.

Calico'nun kaşları kalkıyor ve sonra benimkilerle buluşuyor. Omuz silkiyorum. "Çocuk bir köpek istiyor. Dünyadaki en kötü şey değil."

"Ama bundan sonra nerede yaşayacağımızı bilmiyorum... Köpeklerle izin verirler mi bilmiyorum."

Kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun Cali? Beni terk etmeyi mi düşünüyorsun?"

Bir elini boğazına bastırarak yutkunuyor. "Açıklamalar yaptığımızı biliyorum... ama somut bir şey yoktu. Plan yoktu. Varsaymak istemiyorum."

Bulldog, River'a kendisini dışarı kadar takip etmesini işaret ediyor. "Yavru köpeğine mama ve çiğneme oyuncakları aldım," diyor. Beni Calico ile yalnız bırakarak ön kapıdan çıktılar.

"Ne yapmak istediğimi açıklığa kavuşturayım Calico," diyorum ellerini tutup onu kendime çekerek. "Seni karım yapmayı ve River'ı oğlum olarak evlat edinmeyi planlıyorum. Beni anlıyor musun?"

"Tüm bunları mı kastediyorsun?" diye soruyor.

"Oh, bu sadece başlangıç bebeğim, sana yapmayı planladığım şeyin."

Dudaklarını yalıyor. "Bana daha fazlasını anlat."

Başımı sallıyorum. "Hayır, önce sen bana cevap ver. Benimle evlenir misin?"

Nefes nefese ağzını kapatıyor. "Oh, Conley... gerçekten ciddi misin?"

"Ciddiyim. Seni seviyorum, Calico. Ve yanımda olmana ihtiyacım var.

Bunların hiçbirini tek başıma yapmak istemiyorum, artık değil. Seni istiyorum."

"Seni seviyorum Conley," diyor yüzünü göğsüme gömerek. "Tabii ki seninle evleneceğim."

Kıvrımlı kışını sıkıyorum. "Güzel, çünkü sana o sarı çiftlik evini aldım ve sadece benim için çok büyük bir kayıp olacaktı."

"Almadın!" Şaşkınlıkla başını sallıyor. "Conley, nasıl?"

"Ana süitte seviştikten sonra acenteye mesaj attım. Bizim odamız olması gerektiğini biliyordum. Başka kimsenin değil."

"Bana bir ev mi aldın?"

"Artık River'ın yavru köpeğini alamaması için bir sebep yok."

Tam o sırada River içeri girdi. "Onu alabilir miyim, gerçekten mi?" diye soruyor, sanki bu kadar şanslı olabileceğine pek inanmıyormuş gibi.

"Evet, River," diyor Calico. "O tamamen senin. Conley'le birlikte taşınmayı kabul ettiğin sürece."

River sırtıyor, ben de omzunu okşuyorum. "Sana ve annene iyi bakmak istiyorum, bu kulağa nasıl geliyor?"

"Hayatımda duyduğum en iyi haber gibi geliyor." Sonra gülüyor ve ekliyor, "Boş ver. İkinci en iyi şey. Beagle'ımı almak bir numaralı en iyi şey."

Cali gülerek, "Bir çocukla köpeğinin arasına giremezsin," diyor.

"Yemek yemeye ne dersiniz?" Ben öneriyorum ve hepimiz mutfağa gidiyoruz, tabakları yemekle dolduruyoruz ve sonra arka verandada oturuyoruz, güneş batmaya başlıyor. "Bu garip olacak mı?" diye soruyor

River, "evde bir genç olması

Ev mi?"

Cali'nin eline uzandım. "Hayır. Doğru hissettiriyor. Öyle değil mi? Olması gerektiği gibi?"

Calico başını sallıyor. "Sonunda eve dönmüşüz gibi hissediyorum."

EPILOG 1

Calico

ÜÇ AY SONRA.

Çiftlik evi insanlarla dolup taşıyor. Heartlands'deki tüm ailemiz bugün kutlama için burada. Gelin olmak gerçeküstü bir şey. Küçük bir kızken hayalini kurduğum bir şeydi, ama şimdi burada, gerçekleşiyor. Conley'nin karısı olacağım.

"Çok güzel görünüyorsun," diyor Ruby duvağı başıma yerleştirip tülü sırtımdan aşağıya doğru düzeltirken. "Bu elbise çok güzel."

"Teşekkürler," diyorum. "Conley her şeyi yapmam için ısrar etti."

Ruby gülümsüyor. Küçük kız kardeşi Lydia da bizimle birlikte. Ruby, Heartlands'de iletişim kurduğum ilk kadındı ve kısa sürede arkadaş olduk. O pek çok açıdan benim tam tersim - o ve Lydia çok korunaklı büyüdüler, dünyanın karanlığını gerçekten bilmeden, ama hayatı altüst olduğunda, o da burada güvenli bir sığınak buldu. Ve sonuçta, aynı ailede olmak için aynı yerden gelmek zorunda değilsiniz.

Ve biz bir aileyiz, her birimiz, Heartlands MC'nin aile üyeleri.

"Evlendiğimde," diyor Lydia bana buketimi uzatırken, "Vegas gibi bir yere gideceğim. Kaçarak evleneceğim."

Ruby'nin gözleri büyüdü. "On sekiz yaşında bile değilsin. Böyle konuşma." Lydia gülüyor. "İstedığımı yapabilirim. Kesinlikle yaptın."

Başımı sallayarak gülüyorum. "Lydia, hiçbir şeyi aceleye getirmeye gerek yok," diyorum. "Ben senin yaşındayken River vardı ve-"

Kaşını kaldırarak sözümü kesti - Ruby'nin fark ettiğini sanmadığım bir kenarı var. "Ama River'ı tüm kalbinle seviyorsun. Ondan pişman değilsin."

"Bu doğru," diyorum çiftlik evinin merdivenlerinden inip arka bahçedeki törene doğru yürürken. "Sanırım en önemli şey kalbinin sesini dinlemek."

"Onun aklına fikir sokma," diye gülüyor Ruby. "Lydia bu bahar liseden mezun olacak ve üniversiteye gidecek."

Ruby'nin bu konuda yanlış yaptığını düşünerek gülümsüyorum. İnsanların böyle kararları kendi başlarına vermeleri gerektiğini bilecek kadar uzun süredir anneyim.

kendi başlarına. Onları istemedikleri ya da hazır olmadıkları bir yöne itmek sadece kalp kırıklığına yol açacaktır.

"Kafanıza bir fikir daha sokacağım - bu gece, resepsiyonda, dans edin lütfen," diyorum sırtarak. "Herkesin dans pistinde olmasını istiyorum. Gerçek bir parti istiyorum."

"Tamamdır, Calico," diyor Ruby elimi sıkarak. "O motorcuların gevşemesini sağlayacağım, bu önce hepsi için içki doldurmak anlamına gelse bile."

Evin önünden geçip köşeyi dönerek tüm konukların beklediği alana doğru yürüyoruz. Yerlerine oturmadan önce kız kardeşlere "Yardım ettiğiniz için teşekkürler," diyorum.

Sonra koluma girmek için bekleyen River'a dönüyorum. Oğlum, takım elbisesi içinde çok büyümüş görünüyor, saçları kesilmiş ve taranmış. "Ah, River," diyorum, gözlerimden yaşlar süzölmeye başlamıştı bile. "Çok yakışıklı görünüyorsun."

"Anne, beni utandırma," diyor küçük bir kahrkaha atarak. "Ama teşekkürler. Gerçekten çok güzel görünüyorsun."

Beyaz organze elbiseye, dolgun eteğe, boncuklu korsaja bakıyorum. Kendimi bir peri masalının içinde yürüyormuş gibi hissediyorum. Tüm bunlar hayal ettiğimden çok daha görkemli.

"Gergin misin?" diye soruyor bana.

Başımı sallıyorum, koridora bakıyorum, Troy Conley takım elbisesi ve kravatıyla beni bekliyor. "Biraz bile değil."

River sırtıyor. "Güzel, çünkü anne, Troy gerçekten iyi bir adam ve ondan daha kötü biriyle evlenmene izin verebileceğimi sanmıyorum."

Oğlumun düşünceli sözleri karşısında kalbim eriyor ve düğün marşı başladığında kulüp üyeleri ayağa kalkarak koridorda hepsinin çok takdir ettiği adama doğru yürümemi saygıyla izliyorlar. Troy onların saygısını kazandı ve benim de saygımı kazandı. Ama bundan da öte, kalbim onda. Hem de tamamına.

Ona ulaştığımda, kulüp papazı Wrath beni kimin vereceğini soruyor ve River boğazını temizleyerek kendisinin vereceğini söylüyor. River yanağıma bir öpücük konduruyor ve izleyen herkesin toplu iç çekişini duyuyorum.

Conley peçeyi geri çekiyor ve kalbim eriyor. Gözleri sadece ve sadece beni görüyor.

"Tanrım, çok güzel görünüyorsun," diye inliyor.

Sıcaklık omurgamdan yukarı tırmanıyor ve keşke törenden kaçıp yatağa girebilseydik diyorum. Beni çok seksi hissettiriyor.

"Temizlenmiş halinle oldukça iyi görünüyorsun," diye takılıyorum. Bu takım elbiselerin popüler bir seçim olmadığını biliyorum ama Conley istediğimi yapmakta oldukça başarılı.

Tören güzel bir bulanıklık içinde geçiyor. Lydia Dolly Parton'ın *Love is Like A Butterfly* şarkısını söylüyor, yumuşak sopranosu bizi yıkıyor. Wrath yeminlerimizi değiştirmemizi istediğinde, gözyaşları içinde söz veriyoruz. Yüzüklerimizi değiştiriyoruz ve ben altın yüzüğü Conley'nin parmağına takıyorum, onun gibi gerçek bir erkekte bulduğum aşktan dolayı kendimi çok mutlu hissediyorum.

Wrath, "Şimdi sizi karı koca ilan ediyorum," diyor ve Conley beni kollarına alıp koridordan aşağı taşırken herkes ayağa kalkıp alkışlıyor.

"Resepsiyondan önce," diyor kulağıma hırlayarak, "bu evliliği tamamlayabilir miyiz?"

Beni çiftlik evimize taşıyıp eşikten geçirirken, "Tanrım, bunu söylemeni umuyordum," diye iç geçiriyorum.

Yatak odamızda elbisemi kaldırıyor, parmakları ıslak amımın üzerinde geziniyor. İçimi doldurması ve beni kendisinin yapması için çok istekliyim. Gerçekten onun karısı olduğuma inanamıyorum.

"Sana bir şey söylemem gerek," diye inliyorum, sırtımı duvara yaslayıp sikiğinin üzerine çökerken.

"Nedir bebeğim?"

Ona bakıyorum, bacaklarım vücuduna sarılmış, kalplerimiz bir. "Biz hamileyiz."

"Kahretsin, Cali."

"Mutlu musun?"

Kıkırdıyor. "Bebeğim, sadece mutlu değilim. Beni bir çırpıda koca ve baba yaptın. Daha mutlu olamazdım."

Sonra beni öpüyor ve siki içimde, ağzı ağzımda ve kalplerimiz birbirine çarparken kendimi dünyanın en şanslı gelini gibi hissediyorum.

EPILOG 2

Conley

BEŞ YIL SONRA.

Ellili yaşlarımda ikinci kez baba olmak beni yıllardır hissetmediğim kadar genç hissettiriyor. Ve her nasılsa, kızım Cali'yi hamile bıraktığımda, bunu güzel ve iyi bir şekilde yaptım. Çünkü sadece bir bebek yapmadık, üç tane yaptık.

Üçüzler.

Şimdi dört yaşı nda lar. Traydon, Thor ve Tucker. Gittikleri her yerde kargaşa çıkarmaya hazır, vahşi küçük çocuklar.

"Baba," diye bağıyorlar, garajda bana doğru koşuyorlar. "Annem turta yaptı!"

Çiftlik evi hayatımda yaptığım en iyi alışverişi - ve aldığım onca bisikleti düşününce bu da bir şey ifade ediyor. Ama burası çocuklara koşmaları için bolca alan sağlıyor.

River artık liseyi bitirdi, üniversiteye gidiyor - her şeyden önce hukuk okumayı planlıyor. Avukat olmak istediğinden bahsetmeye başladığında Cali ve benim birbirimize şaşkın şaşkın baktığımızı itiraf etmeliyim. Bir motosiklet kulübü başkanının oğlu ile bir mahkeme salonunun cennette yapılmış bir eşleşme gibi görünmüyor - ama River çocukların istismar ve ihmalden uzak, güvenli bir şekilde büyümelerini sağlamak istiyor. Doğruyla yanlış ayırt edebilen gerçekten iyi bir genç adam olduğunu söylemeliyim.

Ve Calico onunla daha fazla gurur duyamazdı. Bir şekilde o ve ben Seneca'daki en şanslı iki insan olduk. Eğer arabası yol kenarında bozulmasaydı, asla tanışamayabilirdik.

Kahretsin, onsuz bir hayat yaşamaya değmezdi.

Aletlerimi bırakıp ellerimi siliyorum, üzerinde çalıştığım bisikleti bırakıyorum ve çocukları eve kadar takip ediyorum. Mutfakta Calico kalçalarını sallıyor, radyodaki bir şarkıya eşlik ediyor, gözleri ışık ve sevgiyle parlıyor.

"Burası çok güzel kokuyor," diyorum, kollarımı beline doluyorum ve onu mutfak tezgahına bastırıyorum. Onu öpüyorum, sikim onu üst kata sürüklemek için ağrıyor.

"Eminim tadı da güzeldir," diye ekliyorum alaycı bir gülümsemeyle.

Gülüyor ve beni savuşturuyor. "Çilekli ravent yaptım. Çocuklar da vanilyalı dondurma yapmama yardım etti."

"Kulağa hoş geliyor ama söylediğin kadar hoş değil," diye kulağına homurdanıyorum.

"Sonra," diyor gülümseyerek, alt çekmecedeki dondurucuyu açmak için eğilirken. Kıçını gereğinden fazla sallıyor ve ben de kaşık ve kaselere uzanmadan önce arkasını sıvazlıyorum.

Yemeğimizi dışarıda verandada yiyoruz, çocuklar Killian ve Daisy'nin çocuklarının en büyüğü olan kuzenleri Catherine hakkında konuşuyorlar. Karıma dönüyorum. Güneş etrafımızda batıyor.

"Sence çocukları yakında yatırabilir miyiz?"

Gülümsüyor. "Hey, çocuklar, tatlıyla acele edin. Yatma vakti on dakika sonra."

İnliyorlar. "Anne, biz-"

"Tartışmak yok," diyor, saçmalamadan. Kıkırdıyorum, kızımın bir durumu kontrol altına alma şeklini seviyorum.

Daha sonra yatak odasındayız ve ellerine uzanıyorum. "Sen çok iyi bir annesin, bunu biliyor musun?"

İç çekiyor, güneş elbisesini başının üzerinden kaldırıyor. "Uzun bir gün oldu," diyor.

"Seninle ilgilenmeme izin ver bebeğim," diyorum, ellerimi mükemmel göğüslerinin üzerinde gezdirerek, kızımın ihtiyacı olduğunu bildiğim şekilde boşalmasını istiyorum. Göğüslerine masaj yapıyorum, meme ucunu emiyorum. Güzel ve sert. Benimkini.

"Buraya gel," diyorum, onu yatağa götürüyorum. Sırt üstü yatarken o kadar güzel görünüyor ki, onun erkeği olduğuma inanamıyorum. "Bu gece sana çok iyi bakacağım. Yarın da bisikletimle uzun bir yolculuğa çıkacağız."

Kaşını kaldırdı. "Bakıcın var."

Bir elimi kalçalarında gezdiriyorum, sonra dizlerini açıyorum, mükemmel pembe amcığı çıplak ve hazır. "Tabii ki baktım. Hollow Oak Hill'e gidip piknik yapabiliriz diye düşündüm."

"Bütün çocukların gidip çıplak yüzdüğü yer değil mi orası?"

Kıkırdıyorum, sikim sertleşmiş, onun kaygan amcığı için hazır. "Kalbim genç, bunun bir anlamı olmalı."

Altımda kıkırdıyor, sikimi okşuyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. "Bu çok önemli Conley."

"Güzel. Ve yarın, külot giyme."

Dudaklarını yalıyor, deliğini doldurmaya başladığımda inliyor, yıllar önce bisikletimi çıplak bir amla sürdüğü günü hatırlıyor. "Dileğin benim için emirdir baba," diye pantolonunu indiriyor.

Parmaklarımı onunkilerle birleştiriyorum, bedenlerimiz bir oluyor,
kalplerimiz birlikte atıyor - ruhlarımız bir. Kahretsin, bu kızı seviyorum.
şimdi ve sonsuza dek.

DAHA FAZLA HEARTLANDS MC ROMANI!

**Daha fazla HEARTLANDS MC ROMANLARI
HEMEN İNDİR: Frankie Love'dan [Heartlands MC](#)
[Serisi](#) Ranger**

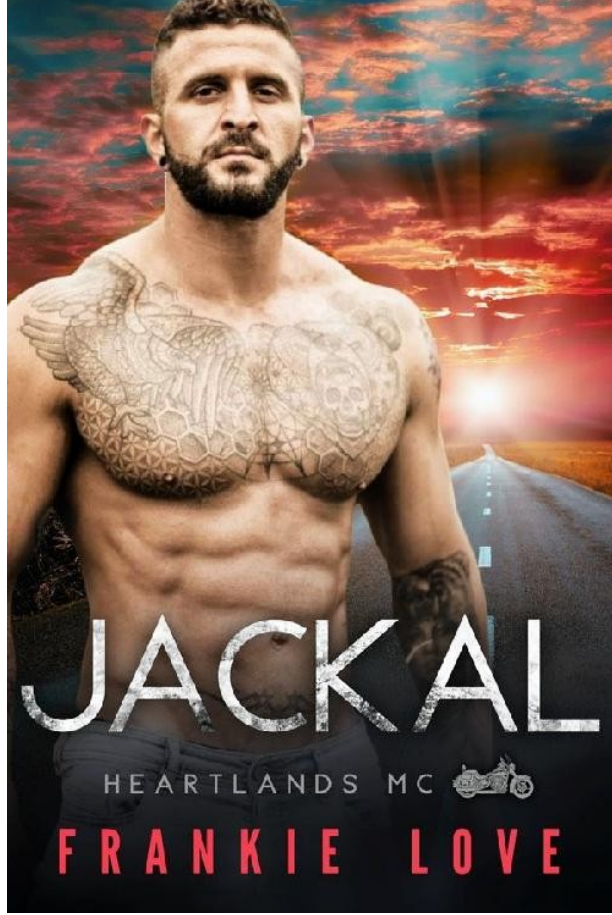
**Killian yazan Olivia T.
Turner Zincir yazan Hope
Ford Aziz yazan Dani
Wyatt
Jaxon yazan Olivia T.
Turner Gage yazan Hope
Ford
Çekiç: Dani Wyatt
Conley: Frankie Love
Çekiç: Dani Wyatt
Beckham yazan Olivia T.
Turner Bulldog yazan Hope
Ford Çakal yazan Frankie
Love**

*Heartlands Motosiklet Kulübü'nün alfa erkekleri, söz konusu sevdikleri olduğunda ülkedeki **en** sahiplenici, sadık **ve bölgeci** erkeklerdir.
Heartlands, bağımsız öykülerden oluşan yeni ve sert bir seridir.
Kısa ve ateşli romantizmin en güvenilir dört ismi tarafından yazılan her kitap motorlarınızı hızlandıracak ve kalplerinizi hızlandıracak. Garantili.
XO, Frankie, Dani, Olivia ve Hope*

ŞİMDİ İNDİR: [Heartlands MC Serisi](#)

JACKAL
Ağustos 2020'de geliyor

İstediğim tek bir kız var. Ve o benim için fazla iyi.
Lydia Heartlands'in sevgilisi ve masumdan başka bir şey değil.
Peki ya ben? Ben beladan başka bir şey değilim.
Gençken, pişman olmadığım bir suçtan dolayı hapis yattım.
Annemi korumanın tek yolu üvey babamı öldürmektir.
Heartlands Motosiklet Kulübü'nün motorcularıyla tanıştığımdaya, sonunda
insanlarımı bulmuş gibiydim.
Ama bir sır saklıyordum. Kulübün yeni rakipleri Burning Devils bunca
zamandır nerede olduğumu öğrendiğinde, gerçeği saklamaya devam edemem.

Üvey babamın intikamını almak istiyorlar. Ve Lydia'yı kaçırmak onların
intikam anlayışı.

Bir kez hapse girdim, geri dönmekten korkmuyorum.

Ama sevdiğim kızı kaybetmekten çok korkuyorum.

Sevgili okuyucu,

Jackal, Lydia'ya onun kadını olmanın ne demek olduğunu göstermeye hazır,
vahşi yürekli bir kahramandır. Lydia ise onun kollarına ve yatağına atlamak

anlamına gelen bir inanç sıçraması yapmaya hazırdır. Bu çifte bakire

romantizmi, pis ve tatlı olmaktan başka bir şey değil.

xo, frankie

YAZAR HAKKINDA

Frankie Love, kötü çocuklar ve dağ adamları hakkında pis-tatlı hikâyeler yazıyor.

Otuzlu yaşlarında, kendi sakallı seksi kızına gülünç bir şekilde aşık olan bir anne olarak, ilk görüşte aşka ve sonsuza dek mutlu olmaya inanıyor.

Ayrıca hızlı bir sevişmenin gücüne de inanıyor.

Frankie'yi burada bulabilirsiniz:

www.frankielove.net

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

